

Article Type:

Research Paper

Original Title of Article:

The relationship between the instructors' perfectionism and social emotional loneliness levels

Turkish Title of Article:

Öğretim elemanlarının mükemmeliyetçilik ve sosyal duygusal yalnızlık düzeyleri arasındaki ilişki

Author(s):

Erkan KIRAL, Barış ÇAVUŞ

For Cite in:

Kiral, E., & Çavuş, B. (2017). The relationship between the instructors' perfectionism and social emotional loneliness levels. *Pegem Eğitim ve Öğretim Dergisi*, 7(3), 483-508, <http://dx.doi.org/10.14527/pegegog.2017.018>

Makale Türü:

Özgün Makale

Orijinal Makale Başlığı:

The relationship between the instructors' perfectionism and social emotional loneliness levels

Makalenin Türkçe Başlığı:

Öğretim elemanlarının mükemmeliyetçilik ve sosyal duygusal yalnızlık düzeyleri arasındaki ilişki

Yazar(lar):

Erkan KIRAL, Barış ÇAVUŞ

Kaynak Gösterimi İçin:

Kiral, E., & Çavuş, B. (2017). The relationship between the instructors' perfectionism and social emotional loneliness levels. *Pegem Eğitim ve Öğretim Dergisi*, 7(3), 483-508, <http://dx.doi.org/10.14527/pegegog.2017.018>

The Relationship between the Instructors' Perfectionism and Social Emotional Loneliness Levels

Erkan KIRAL^a, Barış ÇAVUŞ^{b*}

^aAdnan Menderes University, Faculty of Education, Aydın/Turkey

^bAdnan Menderes University, School of Foreign Languages, Aydın/Turkey

Article Info

DOI: 10.14527/pegegog.2017.018

Article History:

Received 10 February 2017
Revised 21 May 2017
Accepted 30 May 2017
Online 30 June 2017

Keywords:

Instructor,
Perfectionism,
Loneliness.

Article Type:

Research paper

Abstract

Instructors who strive to do their job in the best way can experience loneliness due to this perfectionist personality trait. That's why, in this research, it was aimed to reveal the relationship between the instructors' perfectionism and loneliness levels. 123 volunteer instructors who were selected by random sampling method participated in the research, which was designed in relational screening model. Descriptive and provable statistical techniques were used in the research. As a result of the research, it was found that general perfectionism of the instructors was relatively above average. The instructors' self-oriented perfectionism was at the highest level. The instructors' social emotional loneliness levels were relatively below average. The instructors' perfectionism and loneliness levels did not differ according to demographic variables. Positive, medium and high level relationships were found among the instructors' perfectionism. There was a negative, low level relationship between the instructors' perfectionism other than socially prescribed perfectionism and their social emotional loneliness. It was found that the instructors' other-oriented perfectionism levels significantly predicted their loneliness. The studies that can support the findings obtained can be conducted at different universities.

Öğretim Elemanlarının Mükemmeliyetçilik ve Sosyal Duygusal Yalnızlık Düzeyleri Arasındaki İlişki

Makale Bilgisi

DOI: 10.14527/pegegog.2017.018

Makale Geçmişi:

Geliş 10 Şubat 2017
Düzeltilme 21 Mayıs 2017
Kabul 30 Mayıs 2017
Çevrimiçi 30 Haziran 2017

Anahtar Kelimeler:

Öğretim elemanı,
Mükemmeliyetçilik,
Yalnızlık.

Makale Türü:

Özgün makale

Öz

İşini en iyi şekilde yerine getirmek için çaba sarf eden öğretim elemanları, bu mükemmeliyetçi kişilik özelliğinden kaynaklı yalnızlık yaşayabilirler. Bu nedenle bu araştırmada, öğretim elemanlarının mükemmeliyetçilikleri ile yalnızlık düzeyleri arasındaki ilişkiyi ortaya çıkarmak amaçlanmıştır. İlişkisel tarama modeline göre desenlenen araştırmaya tesadüfî örnekleme yöntemi ile seçilen gönüllü 123 öğretim elemanı katılmıştır. Araştırmada betimsel ve kanıtlanmasal istatistik teknikleri kullanılmıştır. Araştırma sonucunda öğretim elemanlarının genel mükemmeliyetçilikleri görece ortalamanın üzerinde bulunmuştur. Öğretim elemanlarının kendi odaklı mükemmeliyetçilikleri en yüksek düzeydedir. Öğretim elemanlarının sosyal duygusal yalnızlık düzeyleri görece ortalamanın altındadır. Öğretim elemanlarının mükemmeliyetçilik ve yalnızlık düzeyleri demografik değişkenlere göre farklılık göstermemektedir. Öğretim elemanlarının mükemmeliyetçilikleri arasında pozitif yönde, orta ve yüksek düzeyde ilişkiler tespit edilmiştir. Öğretim elemanlarının sosyal odaklı mükemmeliyetçiliği dışındaki mükemmeliyetçilikleri ile sosyal duygusal yalnızlık düzeyleri arasında negatif yönde, düşük düzeyde ilişkiler bulunmuştur. Öğretim elemanlarının başkası odaklı mükemmeliyetçilik düzeyinin, yalnızlığı anlamlı şekilde yordadığı tespit edilmiştir. Ortaya çıkan bu bulguları destekleyecek çalışmalar farklı üniversitelerde yapılabilir.

Introduction

Universities are the institutions that are at the top level of educational institutions and they are of great importance as they take the role of shaping the students from the professional aspect. It is important for educational institutions that will fulfil the task of shaping the students to know the individual and psychological conditions of the instructors, who offer the required education for the students, in order for the education to be achieve its goals. In addition to educating their students, scientific productivity of the instructors is an undeniable fact. The academic staff at universities are expected to offer a high level of training on the one hand and to conduct academic studies on the other. Naturally, this leads to different situations both in the psychological and social sense of the instructors, and they may have to exhibit different personality traits. An instructor who strives to do his job in the best way may come across with various problems arising from this perfectionist personality trait. One of the most important of these problems is probably experiencing social and emotional loneliness by becoming distant from academic and social environment in which the person is. Perfectionism and loneliness, as important personality traits, can be important variables that affect the lives of people, especially the instructors. However, the fact that the instructors devote all of their efforts to make the best of each task, the expectations of others in terms of doing the best, or the expectations of the instructors from others in terms of best products or services may isolate themselves. While people's perceptions of perfectionism are considered as good to a certain extent, they can become the obstacles to academic development by causing problems at a certain point and becoming an inextricable situation.

Although perfectionism was first studied by researchers such as Freud (1957), Adler (1956) and Ellis (1962), it was in fact put forth by researchers such as Frost, Marten, Lahart and Rosenblate (1990) and Hewitt and Flett (1991). Many different definitions of perfectionism have been revealed by different researchers (Adler, 1956; Burns; 1980; Ellis, 1962; Freud, 1957; Horney, 1970; Missildine, 1963). When these perfectionism definitions are analyzed, it can be concluded that previous studies (Ellis, 1962; Freud, 1957; Missildine, 1963) addressed perfectionism in the negative and one-dimensional structure, but subsequent studies (Frost et al., 1990; Hamachek, 1978; Hewitt & Flett, 1991; Kottman & Ashby, 2000) suggested that besides the negative side, perfectionism may also have positive sides, and they regard perfectionism as a multi-dimensional structure. While perfectionism was especially regarded as one-dimensional and as having a negative structure from the mid-1950s until the end of 1970s, such researchers as Hamachek (1978) to begin with, and later on Frost et al., 1990, Hewitt and Flett (1991), Slaney and Johnson (1992), and Slade and Owens (1998) began to study perfectionism extensively as a multi-dimensional structure (Kiral, 2012). Positive perfectionism allows one to achieve his aims, whereas negative perfectionism can create an exactly opposite situation and lead to various problems in the individual (Stoeber & Becker, 2008). Besides, perfectionism can affect the lives of the individuals as an important personality trait that holds both positive and negative situations inside with a multi-dimensional perspective. While high performance, reaching high standards, superiority and effectiveness point to positive and desired perfectionism, seeking the perfect and extreme effort and ambition to reach it, an understanding of not accepting the outcomes other than the perfect point to negative perfectionism. For this reason, perfectionism, at a certain point, reflects healthy, desired and positive perfectionism that is at the optimal level, whereas it, after a certain point, reflects undesired, negative, neurotic and unhealthy perfectionism.

In general, perfectionism can be seen as an effort by the individual to achieve high performance standards that the individual creates for himself and others, and that others create for the individual. Achieving or not achieving high performance standards set by the individual or others can lead to positive or negative situations in the individual. Positive situations contribute the individuals to achieve the goals by influencing the performance of the individual; negative situations can lead to various problems both in the individual and in the people around him (Kiral, 2012). Furthermore, the perspective of perfectionism put forth by Hewitt and Flett (1991) clearly reflects this situation. These researchers handled perfectionism as; (1) self-oriented, (2) other-oriented, and (3) socially prescribed

perfectionism. Self-oriented perfectionism is the practice of putting extremely high standards and assessing oneself according to these standards. The challenge of putting specific targets and struggling to achieve them is positive and desirable, whereas not being able to achieve them can lead to such psychopathological situations as anxiety, stress, etc. (Flett, Panico & Hewitt, 2011; Kiral, 2012). Other-oriented perfectionism is the practice of setting high standards for others and expecting them to adapt to these standards. In other-oriented perfectionism, the individual expects others to achieve the high standards set by the individual himself (Kiral, 2012). Therefore, the individual closely follows their performances. While other-oriented perfectionism can lead to such positive situations as leading and motivating people, it can also conduce towards the loneliness of the individual and family problems by accusing those who do not meet the standards, not trusting them, bearing hostility towards them (Burns, 1980). Socially prescribed perfectionism is the belief of the individual that the society has set high standards for him and that he struggles to achieve these high standards. Believing that the individual fulfils these high standards set for him and the approval of them by others motivating him, the belief that these high standards will not be achieved can lead him to get furious, criticize himself and feel depressed (Hewitt & Flett, 1991).

As can be seen, there is a belief and attitude of the individual in self-oriented perfectionism that individual's expectation of perfectionism is directed towards himself, in other-oriented perfectionism that individual's expectation of perfectionism is directed towards others, and in socially prescribed perfectionism that others' expectation of perfectionism is directed towards the individual (Kiral, 2012). Naturally, extreme perfectionism expectations, beliefs and attitudes can lead to problems in the individual himself and the people around them. As a matter of fact, analysing the studies in which perfectionism is handled with different variables, it can be determined that perfectionism was studied with various variables such as test anxiety (Uyanik, 2007), favourableness of child self-conception and acceptance-rejection perception (Özçiçek, 2014), burnout (Comerchero, 2008), family attitude (Cook, 2012; Ogurlu, Yalin & Birben, 2015), student behaviours (Diteljan, 2012), rejection sensitivity and subjective well-being (Erbaş, 2012), life satisfaction (Albano, 2011), academic procrastination (Boysan & Kiral, 2016a; Sarioğlu, 2011), academic achievement (Polifroni, 2011) and locus of control (Boysan & Kiral, 2016a; Boysan & Kiral 2016b; Kiral, 2012), but there are no studies encountered analysing the instructors' loneliness and perfectionism together. One's extreme perfectionism can move him away from people and the individual can distance himself from others. Naturally, this can lead someone to be separated from other people and become isolated. When a person struggles to achieve the perfect, he may experience the concern, anxiety and stress of not being able to achieve it. Being stressful may generally lead the individual to loneliness, too. One can sometimes cope with stressful elements and sometimes experience such feelings as defeat, frustration, loneliness and burnout against stressful situations (Kiral, 2016).

Loneliness is defined as a state of discomfort, feeling that something is missing, feeling that one is separated from others, being alone and not being able to communicate with others, and feeling senseless (Kirova-Petrova, 1996). However, loneliness can also be considered as a condition of human life, as an experience to be able to sustain, expand and deepen his life (Moustakas, 1961, as cited in Yeh, 2002). As mentioned, loneliness is not fully expressed because there are many aspects of it. In fact, loneliness is full of positive and negative associations. However, when loneliness is considered as a creative, productive and maturing agent, it is accepted as positive; and when it is considered as physical, affective, social alienation or as moving away from self and others, it is accepted as negative (Kaplan, 2011; Luanaigh & Lawlor, 2008; Octane, 2014; Uyanik, 2007; Van Baarsen, Snijders, Smit & van Duijn, 2001).

In general, the feeling of loneliness can show itself more in negative loneliness because loneliness is considered to be a sign of affective, psychological and social isolation (Johnson, Lavoie, Spenceri & Mahoney-Wernli, 2001; Karnick, 2005). Loneliness can be described as the perceptions of the individual like values, beliefs, desires, concerns, anxieties, etc., and psycho-social and affective state with respect to these. Together with the fact that loneliness is handled differently as mentioned, it can be dealt in

two dimensions generally as social and emotional loneliness. In the previous studies on loneliness (Clinton & Anderson, 1999; Olenik-Shemesh, Heiman & Eden, 2012; Salimi, 2011; Salimi & Bozorgpour, 2012; Şişman & Turan, 2004; Tan, 2000; Van Baarsen et al., 2001), these two dimensions were analysed.

Social loneliness expresses the problem of not being able to become a member of a group that shares common interests and actions (Weiss, 1993). There is no group in which the individual interacts. Such a situation can be caused either by the individual or by the group he wants to be in. Therefore, situations such as not feeling belonged to the place where the individual is, not being able to integrate with people, not being appreciated, and having no reliable relationships can be a source of social loneliness (Asher & Paquette, 2003; Clinton & Anderson, 1999; Weiss, 1993). Emotional loneliness is the feeling of emptiness that the situation of not being able to set up intimate and sincere relationships with the people around (Tan, 2000). Emotional loneliness can stem from such undesirable incidences as divorce, abandonment, etc. (Clinton & Anderson, 1999; Gierveld and Van Tilburg, 2006; Weiss, 1973, 1989).

Loneliness is, in fact, an objective situation for some, subjective for others; and for some others, can be expressed as an existential state. However, the common point of all these considerations is that loneliness inflicts pain (Pamuk, Atli & Kış, 2015). When the literature on loneliness is reviewed, it can be seen that such a painful phenomenon is studied with such variables as organizational citizenship (Karaduman, 2013; Keser & Karaduman, 2014); organizational trust (Kaplan, 2011); integration into work (Sezen, 2014); participation in recreational activities (Ekinci, Demirel, Demirel & Işık, 2015); self-esteem (Softa et al., 2015); test anxiety (Uyanık, 2007); doing sports (Özçelik, İmamoğlu, Çekin & Başpınar, 2015); social support (Oktan, 2014); health and drug addiction (Luanaigh & Lawlor, 2008; Yeh, 2002). Together with that, loneliness is handled with children (Asher, Hymel & Renshaw, 1984; Kirova-Petrova, 1996; Uyanık, 2007), teachers (Kaplan, 2011; Karaduman, 2013; Keser & Karaduman, 2014; Sezen, 2014); students (Ekinci et al., 2015; Jabalameli, 1993; Oktan, 2014; Özçelik et al., 2015; Softa et al., 2015; Yeh, 2002); company employees (Eroğluer & Yılmaz, 2015; Kaymaz, Eroğlu & Sayılar, 2014) and older people (Luanaigh & Lawlor, 2008). In general, together with the fact that there are no studies conducted about the loneliness of the instructors, in the study by Selçukoğlu (2001), the relationship between the research assistants' loneliness and burnout levels with their life satisfaction was investigated in terms of various variables. Moreover, on account of the fact that there are no studies conducted about the relationship between the instructors' perfectionism and their loneliness levels, in the study by Uyanık (2007), the relationship between the level of perfectionism, loneliness and self-esteem of the gifted children with test anxiety was examined.

Researchers are prompted to conduct such a study by the fact that the loneliness and perfectionism levels, and the relationship between the loneliness and perfectionism levels of the instructors who undertake the task of professional formation of the students at university, which is at the top of the education system, has not been analysed before. The research is important in terms of analysing the two significant variables as perfectionism and loneliness and thus, revealing the current situation. They both affect interpersonal relationships and the individual himself as well as the instructors that are one of the most important elements of higher education. It is hoped that this research will also contribute to future research.

The Purpose of the Research

The aim of this research is to analyse the relationship between the instructors' perfectionism and their loneliness levels. So as to achieve this aim, the answers to the questions below are sought for:

1. What is the perfectionism and loneliness levels that the instructors' perceive?
2. Does the perfectionism and loneliness levels that the instructors' perceive differ according to demographic variables?

3. Is there a significant relationship between the perfectionism and loneliness levels that the instructors' perceive?
4. Does the perfectionism of the instructors predict their loneliness levels?

Method

Research Model

This research, which aims to reveal the relationship between the instructors' perfectionism and their loneliness levels, was designed according to relational screening model (Balci, 2009; Tabachnick & Fidell, 2015). In the research, the existence of covariance among dependent variables was analysed and how the instructors' perfectionism levels predicted their loneliness levels was identified.

Study Group

The study group of the research was composed of 121 voluntary instructors who worked in a state university selected by the researchers because of economic constraints and time lag via random sampling method. Of the participants, 58 of the instructors participating in the research were male and 63 were female. The age of the participants ranged from 22 to 56 ($\bar{x}=35.46$). 69 of the instructors were married, 52 were single; 54 of them had an undergraduate degree, 35 of them had a master's degree and 32 of them had a PhD degree.

Data Collection Tools

In order to collect data, "Multi-dimensional Perfectionism Scale" by Hewitt and Flett (1991) and "Social Emotional Loneliness Scale" by Russell et al. (1984) were used as well as the personal information form created by the researchers that included the independent variables considered to be related with the dependent variables of the research.

Multi-dimensional Perfectionism Scale (MPS): The scale which was developed by Hewitt and Flett (1991) and whose Turkish short form was developed by Kiral (2012) is a seven point Likert scale [I totally disagree (1) - I totally agree (7)]. The scale is composed of a total of 24 items with three dimensions as self-oriented, other-oriented, and socially prescribed perfectionism. In the scale, two items are reverse coded. The statement of "I intend to be perfect in every task I do.", "I cannot stand seeing people around making mistakes." and "People expect more than I can do." can be shown as examples to these dimensions, respectively. In Kiral's (2012) study on school administrators, it was revealed that the short form of the scale was a valid and reliable measurement tool. However, since the sample group of this study is different, the reliability and validity analyses were conducted again. As a result of the analysis using Satorra-Bentler adjustment and modification suggestions, Chi-square value with 247 degree of freedom in a participation group of 121 people was found 449.05. This value, obtained as $\chi^2/\text{degree of freedom} = 449.05/247 = 1.81$, meets the excellent fit value (≤ 2) put forth by Tabachnick and Fidell (2015). Root mean square error of approximation (RMSEA) value was .083; comparative fit index (CFI) value was .91 and standardized root mean square residual (SRMR) value was found .095. When the results are compared with the fact that the root mean square error of approximation (RMSEA) is below .080 and comparative fit index (CFI) is over .90 means that there is good fit according to what Hu and Bentler (1999) suggested, it can be concluded that there is good fit; when compared with the fact that the value of standardized root mean square residual (SRMR) is .10 or below means that there is moderate fit (Kline, 2005), it can be concluded that there is moderate fit. In the reliability analysis, Cronbach Alpha reliability values were found to vary between .70 and .88 for general perfectionism and the three dimensions of perfectionism. According to these results, it can be said that the short form of MPS is a valid and reliable measurement tool for the sample of instructors.

Loneliness Scale:The scale which was developed by Russell et al. (1984) and whose Turkish short form was developed by Şişman and Turan (2004) is a five point Likert scale [I totally disagree (1) - I totally agree (5)] consisting of a total of 10 items. In the scale, 5 items are reverse coded. The statement "I have close friends at university." can be given as an example. In the study conducted by Şişman and Turan (2004) on a sample group of educational administrators, it was found that Cronbach Alpha values of the scale were .75 and that the scale was a reliable measurement tool. Since the sample group is different in this study and no confirmatory factor analysis has been conducted before, Chi-square value with a 33 degree of freedom in a study group of 121 people was found 68.29. This value, obtained as $\chi^2/\text{degree of freedom} = 68.29/33 = 2.06$, meets the excellent fit value (≤ 2.5) put forth by Kline (2015). Root mean square error of approximation (RMSEA) value was .094; comparative fit index (CFI) value was .95 and standardized root mean square residual (SRMR) value was found .079. When the results are compared with the fact that comparative fit index (CFI) is over .95 and the root mean square error of approximation (RMSEA) is below .080 means that there is good fit according to what Hu and Bentler (1999) suggested. It can be concluded that there is good fit; but when compared with the fact the root mean square error of approximation (RMSEA) is .10 or below (Tabachnick & Fidell 2015), it means that there is weak fit but still there is a fit. In the reliability analysis performed for this research, Cronbach Alpha reliability values were found to be .84. According to these results, it can be said that social emotional loneliness scale is a valid and reliable measurement tool for the sample of instructors.

Data Collection and Data Analysis

The data of the study was collected from the academic staff of a state university in 2015-2016 academic year. The measurement tools were applied by the researchers to the instructors, who voluntarily participated in the research. 123 volunteer instructors participated in the research. The analysis of the data was performed via SPSS 21 package programme. By looking at Box Plot and Mahalanobis distances at first, two data collection tools with extreme values were excluded from the analysis. Thus, the research was carried out through the data collection tools filled in by 121 participants. Measures of central tendency (mean, median and mode) were analysed so as to determine whether the normality of the data was provided and it was seen that the measures were close to each other. In addition, kurtosis and skewness coefficients of the data the normality of which was to be tested were analysed, and it was found that they were between +1 and -1 (Can, 2015). Descriptive statistics were used to determine the perfectionism and loneliness of the instructors. Whether the instructors' perfectionism and loneliness levels differed according to demographic variables (gender, age, marital status, education), which were thought to be related with the instructors perfectionism and loneliness levels, was tested with MANOVA. In order to determine the relationship between the instructors' perfectionism and loneliness levels, the Pearson correlation coefficient was examined. In the evaluation, coefficient between .00 and .29 was interpreted as low; between .30 and .69 was interpreted as moderate; and between .70 and 1.00 was interpreted as high (Büyüköztürk, 2007). Whether the instructors' perfectionism predicted their loneliness levels was tested with Multiple Linear Regression Analysis (Tabachnick & Fidell, 2015).

Findings

Findings Related to the First Sub-problem

The mean scores and standard deviations of the responses that the participants gave so as to determine the instructors' perfectionism and loneliness levels were calculated, and the results obtained are given in Table 1.

As can be seen in Table 1, the instructors showed self-oriented perfectionism at the highest level ($\bar{x}=5.10$; $sd=.90$); and then, other-oriented perfectionism ($\bar{x}=4.79$, $sd=.95$) and socially prescribed perfectionism ($\bar{x}=4.61$, $sd=1.08$), respectively. General perfectionism level was relatively above average ($\bar{x}=4.92$, $sd=.78$). Social loneliness perceptions of the instructors were relatively below average ($\bar{x}=2.25$, $sd=.56$).

Table 1.
Perfectionism and Loneliness Levels of the Instructors.

Variables	\bar{x}	sd
Self-oriented Perfectionism (SOP)	5.10	.90
Other-oriented Perfectionism (OOP)	4.79	.95
Socially Prescribed Perfectionism (SPP)	4.61	1.08
General Perfectionism (GP)	4.92	.78
Social Emotional Loneliness (SEL)	2.25	.56

Findings Related to the Second Sub-problem

In order to analyse whether the instructors' perfectionism and loneliness levels differed according to each demographic variable (gender, age, marital status, education), MANOVA analysis was performed. It was detected as a result of the analysis performed for gender variable that the findings met the variance-covariance homogeneity necessary for multiple variance analysis ($Box's M=3.30, F=1.08, p>.05$) and the error variance equality for the scores of perfectionism ($p=.90, p>.05$) and loneliness ($p=.09, p>.05$) in Levene test. As a result of MANOVA, it was found that perfectionism ($\bar{x}_{female}=4.97, ss=.77; \bar{x}_{male}=4.86, ss=.78$) and social emotional loneliness ($\bar{x}_{female}=2.14, ss=.60; \bar{x}_{male}=2.36, ss=.50$) scores of male and female instructors together did not show any significant difference ($Wilks' \lambda=.96, F_{(2,118)}=2.30, p>.05, \eta^2=.04$).

It was detected as a result of the analysis performed for age variable that the findings met the variance-covariance homogeneity necessary for multiple variance analysis ($Box's M=4.12, F=.67, p>.05$) and the error variance equality for the scores of perfectionism ($p=.62, p>.05$) and loneliness ($p=.57, p>.05$) in Levene test. As a result of MANOVA, it was found that the perfectionism ($\bar{x}_{\leq 30 \text{ years old}}=4.92, ss=.84; \bar{x}_{31-35 \text{ years old}}=4.94, ss=.75; \bar{x}_{\geq 36 \text{ years old}}=4.90, ss=.74$) and loneliness ($\bar{x}_{\leq 30 \text{ years old}}=2.25, ss=.56; \bar{x}_{31-35 \text{ years old}}=2.30, ss=.62; \bar{x}_{\geq 36 \text{ years old}}=2.18, ss=.50$) perceptions of the instructors who were 30 years old and below, between 31-35 years old, and who were 36 years old and above together did not show any significant difference ($Wilks' \lambda=.99, F_{(3,117)}=.26, p>.05, \eta^2=.00$).

It was identified as a result of the analysis performed for marital status variable that the findings met the variance-covariance homogeneity necessary for multiple variance analysis ($Box's M=3.07, F=1.00, p>.05$) and the error variance equality for the scores of perfectionism ($p=.09, p>.05$) and loneliness ($p=.35, p>.05$) in Levene test. As a result of MANOVA, it was found that perfectionism ($\bar{x}_{married}=4.85, ss=.71; \bar{x}_{single}=5.01, ss=.86$) and loneliness ($\bar{x}_{married}=2.30, ss=.86; \bar{x}_{single}=2.18, ss=.52$) perceptions of married and single instructors together did not show any significant difference ($Wilks' \lambda=.98, F_{(2,118)}=1.05, p>.05, \eta^2=.02$).

It was found as a result of the analysis performed for education variable that the findings met the variance-covariance homogeneity necessary for multiple variance analysis ($Box's M=3.04, F=.49, p>.05$) and the error variance equality for the scores of perfectionism ($p=.69, p>.05$) and loneliness ($p=.17, p>.05$) in Levene test. As a result of MANOVA, it was found that perfectionism ($\bar{x}_{undergraduate}=4.95, ss=.78; \bar{x}_{master}=4.95, ss=.84; \bar{x}_{phD}=4.83, ss=.73$) and loneliness ($\bar{x}_{undergraduate}=2.14, ss=.52; \bar{x}_{master}=2.23, ss=.53; \bar{x}_{phD}=2.44, ss=.65$) perceptions of the instructors with an undergraduate, postgraduate and PhD degree together did not show any significant difference ($Wilks' \lambda=.95, F_{(3,117)}=1.39, p>.05; \eta^2=.02$).

Findings Related to the Third Sub-problem

Correlation test results in terms of the relationship between the instructors' perfectionism and loneliness levels were given in Table 2.

Table 2.

Pearson Product-Moment Correlation Coefficient Results in Terms of The Relationship between the Instructors' Perfectionism and Loneliness Levels.

	1	2	3	4	5
1.SOP	1				
2.OOP	.66**	1			
3.SPP	.33**	.32**	1		
4.GP	.93**	.81**	.60**	1	
5.SEL	-.26**	-.29**	.02	-.24**	1

** $p < .01$

As can be seen in Table 2, it was found that self-oriented perfectionism of the instructors had a positive moderate significant relationship with other-oriented perfectionism ($r=.66$) and socially prescribed perfectionism ($r=.33$); a positive high level of significant relationship with general perfectionism ($r=.93$); and a negative low level of significant relationship with social emotional loneliness ($r=-.26$). It was detected that other-oriented perfectionism had a positive moderate significant relationship with socially prescribed perfectionism ($r=.32$); positive high level of significant relationship with general perfectionism ($r=.81$); and a negative low level of significant relationship with social emotional loneliness ($r=-.29$). It was also found that socially prescribed perfectionism had a positive moderate significant relationship with general perfectionism ($r=.60$); and general perfectionism had a negative low level of significant relationship with social emotional loneliness ($r=-.24$).

Findings Related to the Fourth Sub-problem

In order to determine whether the sub-dimensions of perfectionism predicted the instructors' social emotional loneliness, multiple regression analysis was performed and the results of this analysis are given in Table 3.

Table 3.

The Results of Multiple Regression Analysis in Terms of Whether the Instructors' Perfectionism Predicts Social Emotional Loneliness.

Variables	B	se	B	t	p
Constant	3.05	.32	-	9.63	.00
Self-oriented Perfectionism	-.09	.07	-.14	1.20	.23
Other-oriented Perfectionism	-.15	.07	-.25	2.09	.04
Socially Prescribed Perfectionism	.08	.05	.15	1.58	.12

$R=.33$, $R^2=.11$, $F_{(3-117)}=4.87$, $p < .01$

As can be seen in Table 3, it was found that the dimensions of perfectionism significantly predicted social emotional loneliness ($R=.33$; $R^2=.11$) [$F_{(3-117)}=4.87$, $p < .01$]. The sub-dimensions of perfectionism explained 11.00% of the instructors' social emotional loneliness. Besides, when t value was examined, it was seen that only other-oriented perfectionism ($\beta=-.25$; $t_{(120)}=2.09$; $p < .05$) was the significant predictor of social emotional loneliness. According to the results of regression analysis, the regression equation in terms of the prediction of social emotional loneliness is as follows:

$$SEL=(3.05) + (-.15 \times OOP)$$

In accordance with the model mentioned above, a unit of increase in other-oriented perfectionism brings about .15 unit of decrease in social emotional loneliness. Therefore, it can be stated that as other-oriented perfectionism increases, the level of social emotional loneliness decreases.

Discussion, Conclusion & Suggestions

The research was conducted in order to reveal the relationship between the instructors' perfectionism and social emotional loneliness levels. The perfectionism levels of the instructors participating in the research in general and in terms of the dimensions of perfectionism were relatively above average. The instructors had self-oriented perfectionism at the highest level. The social emotional loneliness of the instructors was relatively below average. It can be said that as the perfectionism of the instructors was relatively higher than the average, such a level of perfectionism is not a problem for the instructors. Hence, extremely high perfectionism can cause such undesired situations as concern, anxiety, loneliness, etc.; perfectionism that can be controlled can lead to desired situations like achieving personal goals, self-efficacy, etc. (Shafran, Cooper & Fairburn, 2002; Stoeber & Otto, 2006; Terry-Short, Owens, Slade & Dewey, 1995). The fact that the instructors' self-oriented perfectionism was relatively above average can be an important indicator that they set high standards for themselves and strive to achieve these standards. Indeed, the fact that the instructors perform their tasks in the best way or that they strive for such a goal can provide advantages not only for themselves but also for the university they work for. On account of the fact that the instructors determine high standards, do their best to reach these standards within the bounds of possibility, and confine themselves with what they have got, they can easily achieve the goals of both their own and the university. According to Hamachek (1978), it is a healthy desired condition that perfectionism does not put pressure on the individual. The fact that the instructor's self-oriented perfectionism was relatively above average can be expressed as an important indicator of the desired healthy perfectionism.

While perfectionism expectations of the instructors from the individuals around them and letting them feel it may motivate the others at a certain point; exaggeration of this perfectionism expectation, surveillance and looking for defects in every task to be performed may lead to various problems (such as lack of effort, frustration, departure, etc.) in them (Klibert, Langhinrichsen-Rohling & Saito, 2005; Stoeber & Otto, 2006). An instructor with an excessively high perception of other-oriented perfectionism may experience frustration or anger when this expectation is not met or is met moderately. The instructor who thinks that the perfectionism expectation of others from him, that is, the socially prescribed perfectionism expectation is extremely high, will either make too much effort to fulfil this expectation or do nothing for fear of making mistakes and failing (Klibert, Langhinrichsen-Rohling & Saito, 2005). There are also studies, albeit in different fields, that are similar to the conclusions of the present study (Alden, Bieling & Wallace, 1994; Bardone-Cone, 2007; Hewitt, Flett & Ediger, 1995; Kiral, 2012; Üstün & Akdağ, 2015). In the study conducted by Kiral (2012) with the sample of school administrators, it was determined that perfectionism perceptions of school administrators were above average and that their self-oriented perfectionism was relatively higher than other dimensions of perfectionism.

That social emotional loneliness levels of the instructors was low is a positive situation. This positive situation may be a significant indicator that the instructors do not feel lonely, that they interact with the people in their surroundings, and that they live in peace with themselves. There are also studies, albeit with different participation groups, that are similar to the conclusions of the present study (Kaymaz et al., 2014; Softa et al., 2015; Şişman & Turan, 2004; Uyanık, 2007). Uyanık (2007) found that the loneliness levels of gifted children; Softa et al. (2015) found that the loneliness levels of university students were relatively low.

It was found that the perfectionism and social emotional loneliness levels of the instructors participating in the research did not differ significantly according to gender, age, marital status and education variables. Similarly, in the studies of Polifroni (2011), Leana-Taşçılar, Özyaprak, Güçyeter, Kanlı and Camci-Erdoğan (2014), Acuner, Camadan and Turkan (2014), Oğurlu et al. (2015) and Dişbudak (2016), it was revealed that the participant's perfectionism; in the studies of Selçukoğlu (2001), Yılmaz and Aslan (2013), Oruç (2013), Sezen (2014) and Ekinci et al. (2015), the participants' loneliness levels did not differ according to the gender variable. It was also revealed that in the studies of

Selçukoğlu(2001), Oruç (2013), Sezen (2014) and Softa et al. (2015), the participants' loneliness levels; in the studies of Benk (2006), Stoeber and Stoeber (2009) and Kiral (2012), the participants' perfectionism levels did not show any significant difference according to age variable. It was found that in the studies of Sezen (2014) and Tanriseven (2014), the teachers' loneliness levels; in the study of Dişbudak (2016), the perfectionism of the instructors in the dimensions of organization, family expectations and criticism; and in the study of Aluç (2013), the participants' self-oriented and other-oriented perfectionism did not differ according to marital status variable. It was also found that in the studies of Kiral (2012), Karaduman (2013) and Aluç (2013), the participants' perfectionism levels; and in the study of Tanriseven (2014), the participants' loneliness levels did not show any significant difference according to education variable.

Another finding obtained from the research is that there was a significant positive relationship between general perfectionism and the dimensions of perfectionism, which are self-oriented, other-oriented and socially prescribed perfectionism. These results can be regarded as a sign that the perfectionism of the instructors positively affects each other. Similarly, in the studies of Kiral (2012), Uçar (2012) and Stoeber and Stoeber (2009), it was found that there were significant positive relationships between the dimensions of perfectionism. It was found that other dimensions of perfectionism and general perfectionism, except for social emotional loneliness and socially prescribed perfectionism dimension, showed negative low level of relationships. Similar findings were found in the study of Karayel (2011) conducted on the sample of adolescents and of Uçar (2012) conducted on the sample of university students.

These results indicate that the perceived pressure of perfectionism does not have any relationship with the social emotional loneliness of the instructors but that the self-oriented and other-oriented perfectionism of the instructors is healthy, desired and positive (Stoeber & Otto, 2006). Moreover, this positive perfectionism naturally shows a negative relationship with the social emotional loneliness of the instructors. In the opposite case, that is to say, when the individual cannot reach the extremely high standards expected from himself, and when such undesired situations as frustration, disappointment, resentment, procrastination, abandonment and alienation (Jadidi, Mohammadkhani & Tajrishi, 2011; Klibert, et al., 2005; Saddler & Sacks, 1993) are revealed by the unrealistic perfectionism expectation of the others from the individual underestimating their competences can lead to an increase in the social emotional loneliness of both in the person himself and in the people around.

The last finding of the research is that the perfectionism of the instructors predicted their social-emotional loneliness levels. However, it was detected that only other-oriented perfectionism, which is one of the sub-dimensions of perfectionism, was a meaningful predictor of social emotional loneliness. Accordingly, when other-oriented perfectionism increases, the social emotional loneliness level decreases. It can be said that the perfectionism expectation of the instructors from the people around them motivate these people in the positive way and that other-oriented perfectionism perception is desired and healthy. However, the fact that the expectation of perfectionism is healthy and that their interaction with others is good have led to a decrease in the social emotional loneliness levels of the instructors (Chang, Sanna, Chang & Bodem, 2008; Wang, Yuen & Slaney, 2009). Naturally, this can cause them to feel lonely if the instructors feel responsible, expect others to be perfect as well and strive to achieve this. When the relevant literature was reviewed, it was found that, together with the fact that there are no studies revealing the relationship between the instructors' perfectionism and loneliness, perfectionism and loneliness were studied with adolescents (Karayel, 2011) and with different concepts separately (Akkaya, 2007; Bardone-Cone, 2007; Clinton & Anderson, 1999; Comerchero, 2008; Hart, Frank, Gilner, Handal & Gfeller, 1998; Kaplan, 2011; Karaduman, 2013; Kiral, 2012; Stoeber, Feast & Hayward, 2009; Wang, Fink & Cai, 2008). Similar with the present study, Karayel (2011) revealed in his research that perfectionism predicted loneliness at the low level.

In conclusion, the perfectionism of the instructors was relatively above average and the loneliness of the instructors was relatively below average. The instructors do not feel themselves lonely in the social emotional respect. This is a desirable, healthy and positive situation. The increase in the instructors'

other-oriented perfectionism levels causes a decrease in their social emotional loneliness. Catch-up work can be performed for the instructors about other-oriented perfectionism. In order to increase the perfectionism of the instructors expected from others in the desired, healthy and positive way, they can be told what level of perfectionism they should expect from others by taking their competencies into account. As the reasons underlying the perfectionism of the instructors are not deeply explained, this can be studied in depth through qualitative research. The studies that can support the findings of the present study can be conducted at different universities.

Türkçe Sürüm

Giriş

Üniversiteler, eğitim kurumları arasında en üst basamakta bulunan kurumlar olup, öğrencileri mesleki yönden biçimlendirme rolünü üstlendikleri için büyük önem arz etmektedirler. Öğrencilerin biçimlendirilmesi görevini yerine getirecek eğitim kurumlarında, öğrencilerin ihtiyaç duydukları eğitimi veren öğretim elemanlarının içinde buldukları bireysel ve psikolojik durumlarının bilinmesi verilecek eğitimin başarıya ulaşabilmesinde önemlidir. Öğretim elemanlarının öğrencileri yetiştirmelerinin yanında bilimsel üretkenlikleri de göz ardı edilemez bir gerçekliktir. Öğretim elemanlarından bir yandan üst düzeyde eğitim vermeleri, diğer yandan da akademik çalışmalar yapmak için çaba sarf etmeleri beklenmektedir. Doğal olarak böyle bir durum da öğretim elemanlarında hem psikolojik hem de sosyal anlamda farklı durumlara yol açmakta ve öğretim elemanları farklı kişilik özellikleri sergilemek durumunda kalabilmektedir. Öyle ki işini en iyi şekilde yerine getirmek için çaba sarf eden bir öğretim elemanı, bu mükemmeliyetçi kişilik özelliğinden kaynaklı çeşitli sorunlarla karşı karşıya kalabilir. Bu sorunların en önemlilerinden biri belki de kişinin içinde bulunduğu akademik ve sosyal çevreden uzaklaşarak sosyal ve duygusal yalnızlık yaşamasıdır. Gerek mükemmeliyetçilik gerekse yalnızlık önemli kişilik özellikleri olarak insanların yaşamlarını özellikle de öğretim elemanlarının yaşantılarını etkileyen önemli değişkenler olabilir. Nitekim öğretim elemanının her işi en iyi yapmak için aşırı çaba harcaması, başkaları tarafından en iyisinin onun tarafından yapılacağı beklentisi veya öğretim elemanlarının başkalarından da kendisi gibi en iyi şekilde ürün ya da hizmet beklentisi onları yalnızlaştırabilir. İnsanların mükemmeliyetçilik algıları belli bir noktaya kadar iyi olarak kabul edilirken, belli bir noktada sorunlara yol açarak içinden çıkılmaz bir sorun haline gelerek özellikle akademik anlamda gelişmenin önünde engel olabilir.

Mükemmeliyetçilik öncelikle Freud (1957), Adler (1956), Ellis (1962) gibi araştırmacılar tarafından çalışılmış olsa da esasında mükemmeliyetçilik Frost, Marten, Lahart ve Rosenblate (1990) ve Hewitt ve Flett (1991) gibi araştırmacılar tarafından öne çıkarılmıştır. Mükemmeliyetçilik ile ilgili farklı araştırmacılar (Adler, 1956; Burns, 1980; Ellis, 1962; Freud, 1957; Horney, 1970; Missildine, 1963) farklı pek çok tanım ortaya koymuşlardır. Mükemmeliyetçilik ile ilgili bu farklı tanımlar incelendiğinde önceki çalışmalarının (Ellis, 1962; Freud, 1957; Missildine, 1963) mükemmeliyetçiliği olumsuz yönde ve tek boyutlu bir yapı olarak ele aldıkları ancak sonraki çalışmaların (Frost et al., 1990; Hamachek, 1978; Hewitt & Flett, 1991; Kottman & Ashby, 2000) ise mükemmeliyetçiliğin olumsuzluğu yanında olumlu taraflarının da olabileceğine işaret ettiği ve mükemmeliyetçiliği çok boyutlu bir yapı olarak ele aldıkları görülmektedir. Özellikle mükemmeliyetçilik 1950 yıllarının ortalarından itibaren 1970 yıllarının sonlarına kadar olumsuz bir yapı olarak tek boyutlu olarak ele alınmışken; Hamachek (1978) ile başlayan Frost vd., 1990, Hewitt ve Flett (1991), Slaney ve Johnson (1992) ve Slade ve Owens (1998) gibi araştırmacılarla yaygın bir şekilde çok boyutlu bir yapı olarak çalışılmaya başlanmıştır (Kıral, 2012). Esasında olumlu mükemmeliyetçilik kişinin amaçlarını gerçekleştirmesini sağlarken, olumsuz mükemmeliyetçilik bunun tam tersi bir durum yaratabilmekte ve kişide çeşitli sorunlara yol açabilmektedir (Stoeber & Becker, 2008). Öyle ki mükemmeliyetçilik çok boyutlu bakış açısı ile içerisinde hem olumlu hem de olumsuz durumları barındıran önemli bir kişilik özelliği olarak bireylerin yaşamını etkileyebilmektedir. Yüksek performans gösterme, yüksek standartlara ulaşma, üstünlük gösterme ve etkililik olumlu istenen mükemmeliyetçiliği işaret ederken; kusursuz arayışı ve ona ulaşmak için aşırı çaba ve hırs, mükemmelin dışındaki sonuçları kabul etmeme anlayışı olumsuz mükemmeliyetçiliğe işaret etmektedir. Bu nedenle mükemmeliyetçilik bir noktaya kadar optimal düzeydeki; sağlıklı, istenen, olumlu mükemmeliyetçiliği yansıtırken, bir noktadan sonra ise istenmeyen olumsuz, nevrotik, sağlıksız mükemmeliyetçiliği yansıtmaktadır.

Genel olarak mükemmeliyetçilik; bireyin kendisi ve diğerleri için, diğerlerinin birey için oluşturduğu yüksek performans standartlarına ulaşma çabası olarak görülebilir. Birey ya da diğerleri tarafından ortaya konulan yüksek performans standartlarına ulaşılması ya da ulaşılmaması bireyde olumlu ya da olumsuz durumlara yol açabilir. Olumlu durumlar bireyin performansına etki ederek amaçların gerçekleşmesine katkı sağlarken; olumsuz durumlarda hem bireyde hem de etrafındaki insanlarda çeşitli sorunlara yol açabilir (Kıral, 2012). Nitekim Hewitt ve Flett (1991) tarafından ortaya konan mükemmeliyetçiliğe ilişkin bakış açısı da bu durumu net bir biçimde yansıtmaktadır. Söz konusu araştırmacılar mükemmeliyetçiliği; (1) kendi, (2) başkası ve (3) sosyal odaklı mükemmeliyetçilik şeklinde üç boyutta ele almışlardır. Kendi odaklı mükemmeliyetçilik; kişinin kendi için aşırı yüksek standartlar koyması ve kendini bu standartları elde etmesine göre değerlendirmesidir. Kişinin belirli hedefler koyması ve buna ulaşmak için çabalaması olumlu istenen bir durumken, bu hedeflere ulaşamaması onda endişe kaygı, stres gibi psikopatolojik durumlara da yol açabilir (Flett, Panico & Hewitt, 2011; Kıral, 2012). Başkası odaklı mükemmeliyetçilik; kişinin başkaları için yüksek standartlar koymasını ve onlardan bu standartlara uymasını beklemesidir. Başkası odaklı mükemmeliyetçilikte kişi kendisinin koyduğu yüksek standartların diğerleri tarafından yerine getireceğini beklemektedir (Kıral, 2012). Böylece onların performanslarını yakından takip etmektedir. Başkası odaklı mükemmeliyetçilik kişilere liderlik etme ve onları motive etme gibi olumlu durumlara yol açabildiği gibi, standartları yerine getirmeyenleri suçlama, onlara güvenmeme, onlara karşı düşmanlık besleme gibi durumlara da yol açarak kişinin yalnızlaşmasına, ailevi sorunlar yaşamasına da vesile olabilmektedir (Burns, 1980). Sosyal odaklı mükemmeliyetçilik ise bireyin toplum tarafından kendi için yüksek standartlar konulduğuna inanması ve onu gerçekleştirmek için çabalamasıdır. Kişinin kendisi için konulmuş bu yüksek standartları yerine getirdiğine inanması ve diğerleri tarafından onaylanması onu motive ederken bunları yerine getiremeyeceğine olan inancı öfkelenmesine, kendini eleştirmesine ve depresyona yol açabilmektedir (Hewitt & Flett, 1991).

Görüldüğü gibi kendi odaklı mükemmeliyetçilikte kişinin mükemmeliyetçilik beklentisinin kişinin kendisine yönelik olduğuna; başkası odaklı mükemmeliyetçilikte kişinin mükemmeliyetçilik beklentisinin başkalarına yönelik olduğuna ve sosyal odaklı mükemmeliyetçilikte ise kişinin başkalarının kendisinden mükemmeliyetçilik beklentisi içerisinde olduğuna dair bir inancı ve tutumu vardır (Kıral, 2012). Doğal olarak aşırı düzeydeki mükemmeliyetçilik beklentisi, inancı ve tutumu, kişinin kendisinde ve etrafında bulunan insanlarda sorunlara yol açabilir. Nitekim, mükemmeliyetçiliğin farklı değişkenlerle ele alındığı çalışmalar incelendiğinde mükemmeliyetçiliğin sınav kaygısı (Uyanık, 2007), çocuk benlik kavramının olumluluğu ve kabul red algısı (Özçiçek, 2014), tükenmişlik (Comerchero, 2008), aile tutumu (Cook, 2012; Oğurlu, Yalın & Birben, 2015), öğrenci davranışları (Diteljan, 2012), red duyarlılığı ve öznel iyi oluş (Erbaş, 2012), yaşam doyumu (Albano, 2011), akademik erteleme (Boysan & Kıral, 2016a; Sarioğlu, 2011); akademik başarı (Polifroni, 2011), kontrol odağı (Boysan & Kıral, 2016a; Boysan & Kıral, 2016b; Kıral, 2012) gibi çeşitli değişkenlerle incelendiği ancak öğretim elemanlarının yalnızlık duygusu ile mükemmeliyetçiliklerinin birlikte ele alındığı çalışmalara rastlanmadığı tespit edilmiştir. Öyle ki kişinin aşırı mükemmeliyetçiliği onu insanlardan uzaklaştırabilir ve kişi, kendisi ile başkaları arasına mesafe koyabilir. Doğal olarak bu durumda kişinin diğer kişilerden ayrı kalmasına ve yalnızlaşmasına neden olabilir. Kişi mükemmel elde etmek için çabalarken bunu başaramamanın endişesini, kaygısını ve stresini yaşayabilir. Genellikle kişinin stresli olma durumu da onu yalnızlaştırabilmektedir. Öyle ki kişi stres verici unsurlarla kimi zaman baş edebilmekte; kimi zamansa stres verici durumlar karşısında yenilmişlik, yılgınlık, yalnızlık, tükenmişlik gibi duyguları yaşayabilmektedir (Kıral, 2016).

Yalnızlık bir konforsuzluk hali, bir şeylerin eksik olduğu duygusunu yaşama, diğerlerinden ayrı olduğunu hissetme, yalnız olma ve diğerleriyle iletişim içinde olamama duygusunu yaşama ve kendini anlamsız hissetme olarak tanımlanmıştır (Kirova-Petrova, 1996). Bununla birlikte yalnızlık insan hayatı için bir koşul, yaşamını sürdürebilmesi, genişletebilmesi ve derinleştirebilmesi için bir deneyim olarak da ele alınabilir (Moustakas, 1961; akt. Yeh, 2002). Görüldüğü gibi yalnızlığın birçok yönü olduğu için yalnızlık tam olarak ifade edilememiştir. Esasında yalnızlık pozitif ve negatif çağrışımlarla doludur. Ancak yalnızlık ne zaman yaratıcı, üretken ve olgunlaştırıcı olarak ele alınmışsa pozitif; ne zaman fiziksel, duygusal veya sosyal yabancılaşma veya kendisinden ve başkalarından uzaklaşma olarak ele alınmışsa negatif olarak kabul edilmiştir (Kaplan, 2011; Luanaigh & Lawlor, 2008; Oktan, 2014; Uyanık, 2007; Van

Baarsen, Snijders, Smit & vanDuijn, 2001). Genel olarak yalnızlık hissi negatif yalnızlıkta daha çok kendini gösterebilmektedir. Çünkü yalnızlık, duygusal, psikolojik ve sosyal soyutlanmanın göstergesi olarak düşünülmektedir (Johnson, Lavoie, Spenceri & Mahoney-Wernli, 2001; Karnick, 2005). Yalnızlık; kişinin değerleri, inançları, istekleri, kaygıları, endişeleri. gibi algıları ve bunlara ilişkin psiko-sosyal ve duygusal durumu şeklinde ifade edilebilir. Görüldüğü gibi yalnızlık farklı şekilde ele alınmakla birlikte genel olarak; sosyal ve duygusal ve yalnızlık olmak üzere iki boyutta ele alınabilir. Yalnızlık konusunda yapılan önceki çalışmalarda (Clinton & Anderson, 1999; Olenik-Shemesh, Heiman & Eden, 2012; Salimi, 2011; Salimi & Bozorgpour, 2012; Şişman & Turan, 2004; Tan, 2000; Van Baarsen et al., 2001) bu boyutlar incelenmiştir.

Sosyal yalnızlık; ortak ilgi ve eylemleri paylaşan bir grubun üyesi olamamaktan kaynaklı sıkıntıyı ifade etmektedir (Weiss, 1993). Bireyin içinde etkileşim içerisinde olduğu bir grubu yoktur. Böyle bir durum bireyden ya da içinde olmak istediği gruptan kaynaklı olabilmektedir. Nitekim insanların kendini bulunduğu yere ait hissetmemesi, insanlarla bütünleşmemesi, yaptıklarının takdir edilmemesi, güvenilir ilişkisi olmaması gibi durumlar sosyal yalnızlığının kaynağı olabilmektedir (Asher & Paquette, 2003; Clinton & Anderson, 1999; Weiss, 1993). Duygusal yalnızlık ise, ilişki içinde olunan insanlarla içten ve samimi bir ilişki kuramamanın verdiği boşluk duygusudur (Tan, 2000). Duygusal yalnızlık; boşanma, terk etme/edilme vb. gibi arzu edilmeyen bazı olaylar sonucu olabilmektedir (Clinton & Anderson, 1999; Gierveld & Van Tilburg, 2006; Weiss, 1973; 1989).

Esasında yalnızlık bazıları için nesnel, bazıları için öznel koşulları olan bir durum; bazıları için ise varoluşsal bir durum olarak ifade edilebilmektedir. Ancak ortaya konan tüm bu düşüncelerin ortak noktası ise yalnızlığın insana acı verdiğidir (Pamuk, Atli & Kış, 2015). Yalnızlıkla ilgili literatür incelendiğinde insana acı veren böyle bir olgunun; örgütsel vatandaşlık (Karaduman, 2013; Keser & Karaduman, 2014); örgütsel güven (Kaplan, 2011); işle bütünleşme (Sezen, 2014); rekreasyonel etkinliklere katılım (Ekinci, Demirel, Demirel & Işık, 2015); benlik kaygısı (Softa et al., 2015); sınav kaygısı (Uyanık, 2007); spor yapma (Özçelik, İmamoğlu, Çekin & Başpınar, 2015); sosyal destek (Oktan, 2014); sağlık ve madde bağımlılığı (Luanaigh ve Lawlor, 2008; Yeh, 2002) gibi değişkenlerle çalışıldığı görülmüştür. Bununla birlikte yalnızlık; çocuklar (Asher, Hymel & Renshaw, 1984; Kirova-Petrova, 1996; Uyanık, 2007), öğretmenler (Kaplan, 2011; Karaduman, 2013; Keser & Karaduman, 2014; Sezen, 2014); öğrenciler (Ekinci et al., 2015; Jabalameli, 1993; Oktan, 2014; Özçelik et al., 2015; Softa et al., 2015; Yeh, 2002); şirket çalışanları (Eroğlu & Yılmaz, 2015; Kaymaz, Eroğlu & Sayılar, 2014) ve yaşlılar (Luanaigh & Lawlor, 2008) gibi farklı değişkenlerle de ele alınmıştır. Genel olarak öğretim elemanlarının yalnızlığına ilişkin çalışma olmamakla birlikte Selçukoğlu (2001) tarafından araştırma görevlilerinin yalnızlık ve tükenmişlik düzeyleri ile yaşam doyumları arasındaki ilişki çeşitli değişkenler açısından incelenmiştir. Öğretim elemanlarının mükemmeliyetçilik ve yalnızlık düzeyleri arasındaki ilişki inceleyen çalışmalara rastlanılmamış olmakla birlikte Uyanık (2007) tarafından üstün yetenekli çocukların mükemmeliyetçilik, yalnızlık ve kendine saygı düzeyinin sınav kaygısı ile olan ilişkisi incelenmiştir.

Eğitim sisteminin en üst basamağı olan üniversitelerde öğrencilerinin mesleki olarak biçimlendirme görevini üstlenen öğretim elemanlarının gerek mükemmeliyetçiliklerinin gerekse yalnızlıklarının, gerekse mükemmeliyetçilik ve yalnızlık düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmemiş olması araştırmacıları bu konunun çalışılmasına sevk etmiştir. Araştırma, mükemmeliyetçilik ve yalnızlık gibi hem kişilerarası ilişkileri hem de kişinin kendisini etkileyen iki önemli değişkenin yükseköğretimin en önemli unsurlarından biri olan öğretim elemanları üzerinde çalışılması ve mevcut durumun ortaya konulması açısından önemlidir. Bununla birlikte çalışmanın, yapılacak diğer araştırmalara da katkı sağlayacağı umulmaktadır.

Araştırmanın Amacı

Araştırmanın amacı; öğretim elemanlarının mükemmeliyetçilik ile yalnızlık düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemektir. Bu amacı gerçekleştirmek için aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır.

1. Öğretim elemanlarının algıladıkları mükemmeliyetçilik ve yalnızlık düzeyleri nedir?
2. Öğretim elemanlarının algıladıkları mükemmeliyetçilik ve yalnızlık düzeyleri demografik değişkenlere göre anlamlı farklılık göstermekte midir?

3. Öğretim elemanlarının algıladıkları mükemmeliyetçilik ve yalnızlık düzeyleri arasında anlamlı ilişki var mıdır?
4. Öğretim elemanlarının mükemmeliyetçilikleri yalnızlık düzeylerini yordamakta mıdır?

Yöntem

Çalışmanın bu bölümünde araştırma modeli, çalışma grubu, veri toplama araçları, deneysel uygulama ve verilerin analizi kısımlarına yer verilmiştir.

Araştırma Modeli

Öğretim üyelerinin mükemmeliyetçilikleri ve yalnızlıkları arasındaki ilişkinin ortaya çıkarılmasını amaçlayan araştırma, ilişkisel tarama modeline göre desenlenmiştir (Balci, 2009; Tabachnick & Fidell, 2015). Araştırmada bağımlı değişkenler arasındaki birlikte değişimin varlığı bulunmuş; öğretim üyelerinin mükemmeliyetçilik düzeylerinin, onların yalnızlığını ne düzeyde yordadığı ortaya çıkarılmıştır.

Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu araştırmacılarının ekonomik kısıtlılık ve zaman darlığı gibi nedenlerden dolayı seçtikleri bir devlet üniversitesinde görevli olan araştırmaya tesadüfi örnekleme yöntemi ile gönüllü olarak katılan 121 öğretim elemanı oluşturmaktadır. Araştırmaya katılan öğretim elemanlarının 58'i erkek, 63'ü kadındır. Katılımcıların yaşları 22 ile 56 arasında değişmektedir (\bar{x} =35.46). Öğretim elemanlarının 69'u evli, 52'si bekâr olup; 54'ü lisans, 35'i yüksek lisans ve 32'si ise doktora mezundur.

Veri Toplama Araçları

Araştırmada; veri toplamak için araştırmanın bağımlı değişkenleri ile ilişkisi olduğu düşünülen bağımsız değişkenlerin olduğu araştırmacılar tarafından oluşturulan kişisel bilgi formu ile Hewitt ve Flett'in (1991) "Çok Boyutlu mükemmeliyetçilik Ölçeği" ve Russell vd.'nin (1984) "Sosyal Duygusal Yalnızlık Ölçeği" kullanılmıştır.

Çok Boyutlu Mükemmeliyetçilik Ölçeği (ÇBMÖ):Hewitt ve Flett (1991) tarafından geliştirilen Türkçe kısa formu Kiral (2012) tarafından oluşturulan ölçek, 7'li Likert tipinde [Hiç katılmıyorum (1)- Tamamen katılıyorum (7)] bir ölçektir. Ölçek; kendi, başkası ve sosyal odaklı mükemmeliyetçilik şeklinde üç boyuttan ve toplam 24 maddeden oluşmaktadır. Ölçekte iki madde ters kodludur. "Yaptığım her işte mükemmel olmayı amaçlarım", "Çevremdeki kişilerin hata yapmasını görmeye katlanamam" ve "İnsanlar benden yapabileceğimin fazlasını beklerler" ifadeleri sırası ile belirtilen boyutlara örnek ifadeler olarak gösterilebilir. Kiral'ın (2012) okul yöneticileri üzerinde yaptığı çalışmada ölçeğin kısa formunun geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu ortaya konulmuştur. Ancak bu çalışmada örneklem grubu farklı olduğu için ölçeğin tekrar geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılmıştır. Satorra–Bentler düzeltmesi ve modifikasyon önerileri kullanılarak yapılan analizin sonucunda 121 kişilik katılımcı grubunda 247 serbestlik dereceli ki kare değeri 449.05 bulunmuştur. χ^2 /serbestlik derecesi =449.05/247 =1.81 olarak elde edilen bu değer Tabachnick ve Fidell (2015) tarafından ortaya konan mükemmel uyum değerini (≤ 2) karşılamaktadır. Yakınlığın kareler ortalamasının karekökü (RMSEA) değeri .083; karşılaştırmalı uyum indeksinin (CFI) değeri .91 ve standardize edilmiş artık ortalamaların karekökünün (SRMR) değeri ise .095 olarak bulunmuştur. Bulunan sonuçlar Hu ve Bentler (1999) tarafından mükemmel geçerlik düzeyleri için önerilen yakınlığın kareler ortalamasının karekökünün (RMSEA) .08 veya altında değeri ile, karşılaştırmalı uyum endeksinin (CFI) .90 veya üzerinde değeri ile karşılaştırıldığında iyi uyum; standardize edilmiş artık ortalamaların karekökü (SRMR) .10 veya altındaki değeri (Kline, 2005) ile karşılaştırıldığında ise orta

uyum gösterdiği tespit edilmiştir. Güvenirlik çalışmasında ise Cronbach Alpha güvenilirlik değerlerinin üç boyut ve genel mükemmeliyetçilik için .70 ile .88 arasında değiştiği bulunmuştur. Elde edilen bu sonuçlara göre ÇBMÖ'nin kısa formunun da öğretim elemanlarında kullanılabilir, geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu söylenebilir.

Yalnızlık Ölçeği:Russell vd. (1984) tarafından geliştirilen Türkçe formu Şişman ve Turan (2004) tarafından oluşturulan ölçek; beşli Likert tipinde [Hiç katılmıyorum (1)- Tamamen katılıyorum (5)] bir ölçek olup, toplam 10 maddeden oluşmaktadır. Ölçekte 5 madde ters kodludur. “Üniversitede samimi arkadaşlarım var” ifadesi söz konusu ölçek için örnek ifade olarak gösterilebilir. Şişman ve Turan (2004) tarafından eğitim yöneticileri üzerinde yapılan çalışmada ölçeğin Cronbach Alpha değerlerinin .75 olduğu bulunmuş ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu ortaya konulmuştur. Bu çalışmada örneklem grubu farklı olduğu ve daha önce ölçeğin doğrulayıcı faktör analizi yapılmadığı için Satorra–Bentler düzeltmesi ve modifikasyon önerileri kullanılarak yapılan DFA analizi sonucunda 121 kişilik çalışma grubunda 33 serbestlik dereceli ki kare değeri 68.29 bulunmuştur. χ^2 /serbestlik derecesi =68.29/33 =2.06 olarak elde edilen bu değer (Kline, 2005) tarafından ortaya konan küçük örneklemelerde mükemmel uyum değerini (≤ 2.5) karşılamaktadır. Yakınlığın kareler ortalamasının karekökü (RMSEA) değeri .094; karşılaştırmalı uyum indeksinin (CFI) değeri .95 ve standardize edilmiş artık ortalamaların karekökünün (SRMR) değeri ise .079 olarak bulunmuştur. Elde edilen bu sonuçlar, Hu ve Bentler (1999) tarafından mükemmel geçerlik düzeyleri için önerilen, karşılaştırmalı uyum endeksinin (CFI) .95 veya üzerinde değeri karşılaştırıldığında mükemmel uyum; standardize edilmiş artık ortalamaların karekökü (SRMR) .080 veya altındaki değeri ile karşılaştırıldığında ise iyi uyum, ancak Tabachnick ve Fidell (2015) tarafından önerilen yakınlığın kareler ortalamasının karekökünün (RMSEA) .10 veya altında değeri ile karşılaştırıldığında ise zayıfta olsa bir uyum gösterdiği tespit edilmiştir. Bu araştırma için yapılan güvenilirlik çalışmasında ise ölçeğin Cronbach Alpha değerlerinin .84 olduğu bulunmuştur. Ortaya çıkan bu sonuçlara göre sosyal-duygusal yalnızlık ölçeğinin öğretim elemanlarında kullanılabilir, geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu söylenebilir.

Verilerin Toplanması ve Analizi

Araştırmanın verileri, 2015-2016 eğitim öğretim yılında bir devlet üniversitesinde çalışan öğretim elemanlarından toplanmıştır. Ölçme araçları araştırmaya gönüllü olarak katılmak isteyen öğretim elemanlarına araştırmacılar tarafından uygulanmıştır. Araştırmaya gönüllü 123 öğretim elemanı katılmıştır. Verilerin analizi SPSS 21 programı ile yapılmıştır. Öncelikle Box Plot ve Mahalanobis uzaklıklarına bakılarak uç değer olan iki katılımcının doldurduğu veri toplama aracı uygulamaya alınmamıştır. Böylece araştırma 121 katılımcının doldurduğu veri toplama aracı üzerinden yürütülmüştür. Verilerin normallik koşullarını sağlanıp sağlanmadığına ilişkin merkeze eğilim ölçülerine (ortalama, ortanca ve tepe değer) bakılmış, ortaya çıkan ölçülerin birbirine yakın olduğu görülmüştür. Ayrıca normalliği test edilecek verilerin basıklık ve çarpıklık katsayısına bakılmış bu değerlerin de +1 ile -1 arasında olduğu görülmüştür (Can, 2015). Öğretim elemanlarının mükemmeliyetçilik ve yalnızlıklarını belirlemek amacıyla betimsel istatistikler kullanılmıştır. Öğretim üyelerinin mükemmeliyetçilik ve yalnızlık düzeylerinin ilişkili olduğu düşünülen demografik değişkenlere (cinsiyet, yaş, medeni durum, eğitim durumu) göre farklılaşma durumu MANOVA ile test edilmiştir. Öğretim üyelerinin mükemmeliyetçilik ve yalnızlık düzeyleri arasındaki ilişkilerin belirlenmesi amacıyla Pearson korelasyon katsayısına bakılmıştır. Değerlendirmede korelasyon katsayısının, .00-.29 arasında olması ise düşük; .30-.69 arasında olması orta ve .70-1.00 arasında olması ise yüksek olarak yorumlanmıştır (Büyüköztürk, 2007). Öğretim üyelerinin mükemmeliyetçiliklerinin onların yalnızlık düzeylerini yordama durumu ise Çoklu Doğrusal Regresyon analizi ile test edilmiştir (Tabachnick & Fidell, 2015).

Bulgular

Birinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Öğretim elemanlarının mükemmeliyetçilik ve yalnızlık düzeylerini belirlemek için katılımcıların ölçeklere verdikleri cevapların ortalama ve standart sapması hesaplanmış ve elde edilen sonuçlar Tablo 1’de verilmiştir.

Tablo 1.
Öğretim Elemanlarının Mükemmeliyetçilik ve Sosyal-Duygusal Yalnızlık Düzeyleri.

Değişkenler	\bar{x}	ss
Kendi Odaklı Mükemmeliyetçilik (KOM)	5.10	.90
Başkası Odaklı Mükemmeliyetçilik (BOM)	4.79	.95
Sosyal Odaklı Mükemmeliyetçilik (SOM)	4.61	1.08
Genel Mükemmeliyetçilik (GM)	4.92	.78
Sosyal Duygusal Yalnızlık (SDY)	2.25	.56

Tablo 1’de görüldüğü gibi öğretim elemanları en yüksek düzeyde kendi ($\bar{x}=5.10$; $ss=.90$), sonra sırası ile başkası ($\bar{x}=4.79$, $ss=.95$) ve sosyal ($\bar{x}=4.61$, $ss=1.08$) odaklı mükemmeliyetçiliği göstermiştir. Genel mükemmeliyetçilik düzeyi ise görece ortalamanın üzerindedir ($\bar{x}=4.92$, $ss=.78$). Öğretim elemanlarının sosyal yalnızlık algısı görece ortalamanın altındadır ($\bar{x}=2.25$, $ss=.56$).

İkinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Öğretim elemanlarının mükemmeliyetçilik ve sosyal duygusal yalnızlık düzeylerinin ayrı ayrı demografik değişkenlere (cinsiyet, yaş, medeni ve eğitim durumu) göre farklılaşma durumunu test etmek üzere MANOVA analizi yapılmıştır. Cinsiyet değişkeni için yapılan analiz sonucunda elde edilen bulguların, çoklu varyans analizi için gerekli olan varyans–kovaryans homojenliğini (*Box’s M*=3.30, $F=1.08$, $p>.05$) ve Levene testinde mükemmeliyetçilik ($p=.90$, $p>.05$) ve yalnızlık ($p=.087$, $p>.05$) puanları için hata varyanslarının eşitliğini karşıladığı tespit edilmiştir. MANOVA sonucunda kadın ve erkek öğretim elemanlarının mükemmeliyetçilik, ($\bar{x}_{kadın}=4.98$, $ss=.77$; $\bar{x}_{erkek}=4.86$, $ss=.78$) ve sosyal duygusal yalnızlık ($\bar{x}_{kadın}=2.14$, $ss=.61$; $\bar{x}_{erkek}=2.36$, $ss=.50$) puanlarının birlikte anlamlı farklılık göstermediği bulunmuştur (*Wilks’ λ*=.96, $F_{(2, 118)}=2.30$, $p>.05$, $\eta^2=.04$).

Yaş değişkeni için yapılan analiz sonucunda elde edilen bulguların çoklu varyans analizi için gerekli olan varyans–kovaryans homojenliğini (*Box’s M*=4.11, $F=.67$, $p>.05$) ve Levene testinde mükemmeliyetçilik ($p=.62$, $p>.05$) ve yalnızlık ($p=.57$, $p>.05$) puanları için hata varyanslarının eşitliğini karşıladığı tespit edilmiştir. MANOVA sonucunda yaşları; 30 yaş ve altında, 31-35 yaş arasında ve 36 ve üzerinde olan öğretim elemanlarının mükemmeliyetçilik ($\bar{x}_{\leq 30 \text{ yaş}}=4.92$, $ss=.84$; $\bar{x}_{31-35 \text{ yaş}}=4.94$, $ss=.75$; $\bar{x}_{\geq 36 \text{ yaş}}=4.90$, $ss=.74$) ve yalnızlık ($\bar{x}_{\leq 30 \text{ yaş}}=2.25$, $ss=.56$; $\bar{x}_{31-35 \text{ yaş}}=2.30$, $ss=.63$; $\bar{x}_{\geq 36 \text{ yaş}}=2.18$, $ss=.50$) algılarının birlikte anlamlı farklılık göstermediği ortaya çıkmıştır (*Wilks’ λ*=.99, $F_{(3, 117)}=.26$, $p>.05$, $\eta^2=.00$).

Medeni durum değişkeni için yapılan analiz sonucunda elde edilen bulguların çoklu varyans analizi için gerekli varyans–kovaryans homojenlik (*Box’s M*=3.07, $F=1.00$, $p>.05$) ve Levene testinde mükemmeliyetçilik ($p=.09$; $p>.05$) ve yalnızlık ($p=.36$, $p>.05$) puanları için hata varyanslarının eşitliğini karşıladığı tespit edilmiştir. MANOVA sonucunda evli ve bekar olan öğretim elemanlarının mükemmeliyetçilik ($\bar{x}_{evli}=4.85$, $ss=.71$; $\bar{x}_{bekar}=5.01$; $ss=.86$) ve yalnızlık ($\bar{x}_{evli}=2.30$, $ss=.86$; $\bar{x}_{bekar}=2.18$; $ss=.52$) algılarının birlikte anlamlı farklılık göstermediği ortaya çıkmıştır (*Wilks’ λ*=.98, $F_{(2, 118)}=1.05$, $p>.05$; $\eta^2=.02$).

Eğitim durumu değişkeni için yapılan analiz sonucunda elde edilen bulguların çoklu varyans analizi için gerekli varyans–kovaryans homojenlik (*Box’s M*=3.04; $F=.49$; $p>.05$) ve Levene testinde mükemmeliyetçilik ($p=.69$; $p>.05$) ve yalnızlık ($p=.17$, $p>.05$) puanları için hata varyanslarının eşitliğini

karşılıklı tespit edilmiştir. MANOVA analizi lisans, lisansüstü ve doktora eğitim seviyesi olan öğretim elemanlarının mükemmeliyetçilik ($\bar{x}_{lisans}=4.95$; $ss=.78$; $\bar{x}_{yüksek lisans}=4.95$; $ss=.84$; $\bar{x}_{doktora}=4.83$; $ss=.73$) ve yalnızlık ($\bar{x}_{lisans}=2.14$; $ss=.52$; $\bar{x}_{yüksek lisans}=2.23$; $ss=.53$; $\bar{x}_{doktora}=2.44$; $ss=.65$) algılarının birlikte anlamlı farklılık göstermediği sonucunu ortaya koymuştur ($Wilks' \lambda=.95$, $F_{(3, 117)}=1.39$, $p>.05$; $\eta^2=.02$).

Üçüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular

Öğretim elemanlarının mükemmeliyetçilik ve yalnızlık düzeyleri arasındaki ilişkiye yönelik korelasyon testi sonuçları Tablo 2'de verilmiştir.

Tablo 2.

Öğretim Elemanlarının Mükemmeliyetçilik Ve Yalnızlık Düzeyleri Arasındaki İlişkililerin Pearson Momentler Çarpım Korelasyon Katsayısı Sonuçları

	1	2	3	4	5
1.KOM	1				
2.BOM	.66**	1			
3.SOM	.33**	.32**	1		
4.GM	.92**	.81**	.60**	1	
5.SDY	-.26**	-.29**	.02	-.24**	1

** $p < .01$

Tablo 2'de görüldüğü gibi öğretim elemanlarının kendi odaklı mükemmeliyetçiliğinin; başkası ($r=.66$) ve sosyal ($r=.33$) odaklı mükemmeliyetçilikle orta; genel ($r=.93$) mükemmeliyetçilikle yüksek düzeyde ve pozitif yönde; sosyal duygusal yalnızlıkla ($r=-.26$) düşük düzeyde ve negatif yönde anlamlı ilişkilerinin olduğu tespit edilmiştir. Başkası odaklı mükemmeliyetçiliğinin; sosyal ($r=.32$) odaklı mükemmeliyetçilikle orta; genel ($r=.81$) mükemmeliyetçilikle yüksek düzeyde, pozitif yönde ve sosyal duygusal yalnızlıkla ($r=-.29$) düşük düzeyde ve negatif yönde anlamlı ilişkilerinin olduğu tespit edilmiştir. Sosyal odaklı mükemmeliyetçiliğinin; genel ($r=.60$) mükemmeliyetçilikle orta düzeyde; genel mükemmeliyetçiliğinde, sosyal duygusal yalnızlıkla ($r=-.24$) negatif yönde düşük düzeyde ilişkilerinin olduğu bulunmuştur.

Dördüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular

Öğretim elemanlarının sosyal duygusal yalnızlığını, mükemmeliyetçiliğinin alt boyutlarını yordayıp yordamadığını belirlemek amacıyla çoklu regresyon analizi yapılmış ve bu analizin sonuçları Tablo 3'de verilmiştir.

Tablo 3.

Öğretim Elemanlarının Mükemmeliyetçiliklerinin Sosyal Duygusal Yalnızlığı Yordamasına İlişkin Çoklu Regresyon Analizi Sonuçları

Değişkenler	B	sh	B	t	p
Sabit	3.05	.32	-	9.63	.00
Kendi Odaklı Mükemmeliyetçilik	-.09	.07	-.14	1.20	.23
Başkası Odaklı Mükemmeliyetçilik	-.15	.07	-.25	2.09	.04
Sosyal Odaklı Mükemmeliyetçilik	.08	.05	.15	1.58	.12

$R=.33$, $R^2=.11$, $F_{(3-117)}=4.87$, $p < .01$

Tablo 3'de görüldüğü gibi mükemmeliyetçiliğinin boyutlarının, sosyal duygusal yalnızlığı anlamlı bir biçimde yordadığı ($R=.33$; $R^2=.11$) bulunmuştur [$F_{(3-117)}=4.87$, $p < .01$]. Mükemmeliyetçiliğinin alt boyutları öğretim elemanlarının sosyal duygusal yalnızlığının %11.00'ünü açıklamaktadır. Bununla birlikte t değerleri

incelendiğinde ise sadece başkası odaklı mükemmeliyetçiliğin ($\beta=-.25$; $t_{(120)}=2.09$; $p<.05$) sosyal duygusal yalnızlığın anlamlı yordayıcısı olduğu görülmektedir. Regresyon analizi sonuçlarına göre sosyal duygusal yalnızlığın yordanmasına ilişkin regresyon eşitliği aşağıda verilmiştir.

$$SDY=(3.05) + (-.15 \times BOM)$$

Yukarıda ortaya çıkan modelde görüldüğü gibi; başkası odaklı mükemmeliyetçilikteki bir birimlik artışın sosyal duygusal yalnızlıkta .15 birimlik bir azalışa neden olduğu ortaya çıkmıştır. Buna göre başkası odaklı mükemmeliyetçilik artıkça sosyal duygusal yalnızlık düzeyinde azalma olacağı söylenebilir.

Tartışma, Sonuç ve Öneriler

Araştırma, öğretim elemanlarının mükemmeliyetçilikleri ile sosyal-duygusal yalnızlık düzeyleri arasındaki ilişkiyi ortaya çıkarmak amacıyla yapılmıştır. Araştırmaya katılan öğretim elemanlarının boyutlar bazında ve genel olarak mükemmeliyetçilik düzeyleri görece ortalamanın üzerindedir. Öğretim elemanları en yüksek düzeyde kendi odaklı mükemmeliyetçiliğe sahiptir. Öğretim elemanlarının sosyal-duygusal yalnızlığı ise görece ortalamanın altındadır. Öğretim elemanlarının mükemmeliyetçilikleri ortalamadan görece biraz yüksek olduğu için bu düzeyde bir mükemmeliyetçiliğin öğretim elemanlarına sorun yaratmayacak şekilde olduğu söylenebilir. Nitekim kişilerin aşırı yüksek mükemmeliyetçiliği; kaygı, endişe, yalnızlık vb. gibi istenmeyen durumlara yol açabilirken; kontrol edilebilen bir mükemmeliyetçilik ise kişisel hedeflere ulaşma, öz yeterlik vb. gibi istenen olumlu durumlara yol açabilmektedir (Shafran, Cooper & Fairburn, 2002; Stoeber & Otto, 2006; Terry-Short, Owens, Slade & Dewey, 1995). Öğretim elemanlarının kendi odaklı mükemmeliyetçiliklerinin görece ortalamadan yüksek olması ise onların kendileri için yüksek standartlar koyduklarının ve bu standartları gerçekleştirmek için çabaladıklarının önemli göstergesi olabilir. Nitekim öğretim elemanlarının yaptıkları faaliyetleri en iyi şekilde yapmaları ya da böyle bir hedef için çabalamaları hem kendilerine hem de buldukları üniversiteye fayda sağlayabilir. Öğretim elemanlarının yüksek standartlar belirleyip o standartlara ulaşmak için elinden gelenin en iyisini imkânları ölçüsünde yapmaları ve elde ettikleri ile mutlu olmaları hem kendilerinin koydukları hedeflere hem de üniversitenin hedeflerine daha kolay ulaşmalarını sağlayabilir. Hamachek'e göre kişinin üzerinde mükemmeliyetçiliğin baskı yaratmaması sağlıklı istenen bir durumdur (1978). Öğretim elemanlarının kendi odaklı mükemmeliyetçiliğinin görece ortalamadan yüksek olması da istenilen sağlıklı mükemmeliyetçiliğin önemli göstergesi şeklinde ifade edilebilir.

Öğretim elemanının etrafındakilerden yani başkalarından mükemmeliyetçilik beklentisi içerisinde olması ve bunu onlara hissettirmesi etrafındakileri belli bir noktaya kadar motive edebilirken; bu mükemmeliyetçilik beklentisinin aşırıya kaçması, onları gözetim altında tutması, yapılan işte kusur araması onlarda çeşitli sorunlara (çaba sarf etmeme, bıkkınlık, uzaklaşma vb) yol açabilir (Klibert, Langhinrichsen-Rohling & Saito, 2005; Stoeber & Otto, 2006). Başkalarına yönelik mükemmeliyetçilik algısı aşırı yüksek olan öğretim elemanın bu beklentisi karşılanmadığı ya da vasat şekilde yerine getirildiği zaman hayal kırıklığı, öfke gibi sorunlar yaşayabilir. Etrafındaki kişilerin kendisinden mükemmeliyetçilik beklentisinin yani sosyal odaklı mükemmeliyetçilik beklentisinin aşırı yüksek olduğunu düşünen öğretim elemanı bu beklentiyi gerçekleştirmek için çok fazla çaba harcayabilecek ya da hata yaparım, başarısız olurum düşüncesi ile hiçbir işe kalkışmayabilecektir (Klibert et al., 2005). Söz konusu araştırmanın sonuçlarına farklı alanda olmakla birlikte benzer çalışmalarda (Alden, Bieling & Wallace, 1994; Bardone-Cone, 2007; Hewitt, Flett & Ediger, 1995; Kiral, 2012; Üstün & Akdağ, 2015) bulunmaktadır. Kiral'ın (2012) okul yöneticileri ile yaptığı araştırmada okul yöneticilerinin mükemmeliyetçilik algılarının ortalamasının üzerinde olduğu ve kendi odaklı mükemmeliyetçiliklerinin diğer mükemmeliyetçilik boyutlarından görece yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Öğretim elemanlarının sosyal-duygusal yalnızlık düzeyinin düşük çıkması olumlu bir durumdur. Bu olumlu durum öğretim elemanlarının kendilerini yalnız hissetmediklerinin çevrelerindeki insanlarla etkileşim içinde olduklarının ve kendileri ile barışık bir hayat sürdüklerinin önemli bir göstergesi olabilir.

Söz konusu araştırmanın sonuçlarına katılımcı grubu farklı olmakla birlikte benzer çalışmalarda (Kaymaz et al., 2014; Softa et al., 2015; Şişman & Turan, 2004; Uyanık, 2007) bulunmaktadır. Uyanık (2007), üstün yetenekli çocukların; Softa vd. (2015), üniversite öğrencilerin yalnızlık düzeylerinin görece düşük olduğunu tespit etmişlerdir.

Araştırmaya katılan öğretim elemanlarının mükemmeliyetçilik ve sosyal-duygusal yalnızlık düzeylerinin; cinsiyet, yaş, eğitim ve medeni durum değişkenlerine göre farklılaşmadığı ortaya çıkmıştır. Benzer şekilde, Polifroni (2011), Leana-Taşçılar, Özyaprak, Gücyeter, Kanlı ve Camcı-Erdoğan (2014), Acuner, Camadan ve Türkan (2014), Oğurlu vd. (2015), Dişbudak (2016) tarafından yapılan çalışmalarda katılımcıların mükemmeliyetçiliklerinin; Selçukoğlu (2001), Yılmaz ve Aslan (2013), Oruç (2013), Sezen, (2014) ve Ekinci vd. (2015), tarafından yapılan çalışmalarda katılımcıların yalnızlık düzeylerinin cinsiyet değişkenine göre farklılaşmadığı ortaya çıkmıştır. Selçukoğlu (2001), Oruç (2013), Sezen (2014) ve Softa vd. (2015) tarafından yapılan araştırmalarda da katılımcıların yalnızlık düzeylerinin; Benk (2006), Stoeber ve Stoeber (2009) ve Kiral (2012) tarafından yapılan çalışmalarda mükemmeliyetçilik düzeylerinin yaş değişkenine göre anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir. Sezen, (2014) ve Tanrıseven (2014) tarafından yapılan araştırmalarda, öğretmenlerin yalnızlık düzeylerinin; Dişbudak (2016) tarafından yapılan çalışmada ise düzen, aile beklentileri ve eleştiri boyutlarında öğretim elemanlarının mükemmeliyetçiliklerinin, Aluç'un (2013) çalışmasında da katılımcıların kendi ve başkası odaklı mükemmeliyetçiliklerinin medeni durum değişkenine göre değişmediği bulunmuştur. Kiral (2012), Karaduman (2013) ve Aluç (2013) tarafından yapılan araştırmalarda da katılımcıların mükemmeliyetçilik düzeylerinin, Tanrıseven, (2014) tarafından yapılan çalışmada ise yalnızlık düzeylerinin eğitim durumu değişkenine göre anlamlı bir fark göstermediği tespit edilmiştir.

Araştırmadan elde edilen diğer bir bulgu ise, genel mükemmeliyetçilik ile mükemmeliyetçiliğin boyutları olan kendi, başkası ve sosyal odaklı mükemmeliyetçilikler arasında pozitif yönde anlamlı ilişkilerin olduğudur. Elde edilen bu sonuçlar öğretim elemanlarının mükemmeliyetçiliklerinin birbirini olumlu yönde etkilediğinin göstergesi olarak ele alınabilir. Benzer şekilde, Kiral (2012), Uçar (2012) ve Stoeber ve Stoeber'in (2009) çalışmalarında da mükemmeliyetçiliğin boyutları arasında pozitif yönde anlamlı ilişkilerin olduğu tespit edilmiştir. Sosyal duygusal yalnızlık ile sosyal odaklı mükemmeliyetçilik hariç diğer mükemmeliyetçilik boyutlarının ve genel mükemmeliyetçiliğin negatif yönde düşük düzeyde ilişkiler gösterdiği tespit edilmiştir. Karayel'in (2011) ergenler ile Uçar'ın (2012) üniversite öğrencileri ile yaptığı çalışmada da benzer bulgulara ulaşılmıştır.

Elde edilen bu sonuçlar çevreden hissedilen mükemmeliyetçilik baskısının öğretim elemanlarının sosyal duygusal yalnızlığı ile herhangi bir ilişki göstermediğini ancak öğretim elemanlarının kendisi için koyduğu mükemmeliyetçiliğin ve etkileşim içerisinde olduğu başkalarından beklediği mükemmeliyetçiliğin sağlıklı, istenen, olumlu yönde olduğuna işaret etmektedir (Stoeber & Otto, 2006). Nitekim bu olumlu mükemmeliyetçilik doğal olarak öğretim elemanlarının sosyal duygusal yalnızlığı ile negatif bir ilişki göstermektedir. Bunun tam tersi bir durumda ise yani kişinin kendisinden beklediği aşırı yüksek standartlara ulaşamaması ve başkalarından onların yeterliklerini dikkate almadan beklediği gerçekçi olmayan mükemmeliyetçilik beklentisinin bu kişiler tarafından yerine getirilememesinin ortaya çıkaracağı bıkkınlık, hayal kırıklığı, küskünlük, erteleme, terk etme, uzaklaşma (Jadidi, Mohammadkhani & Tajrishi, 2011; Klibert, et al., 2005; Saddler & Sacks, 1993) gibi istenmeyen durumlar hem kişinin kendisinin hem de etrafındaki başkalarının sosyal duygusal yalnızlığında artmaya yol açabilir.

Araştırmanın son bulgusu ise öğretim elemanlarının mükemmeliyetçiliklerinin onların sosyal-duygusal yalnızlık düzeylerini yordadığı şeklindedir. Ancak mükemmeliyetçiliğin alt boyutlarından yalnızca başkası odaklı mükemmeliyetçiliğin sosyal-duygusal yalnızlığın anlamlı yordayıcısı olduğu tespit edilmiştir. Buna göre, başkası odaklı mükemmeliyetçilik artıkça sosyal-duygusal yalnızlık düzeyinde azalma olmaktadır. Öğretim elemanlarının etrafındaki insanlardan mükemmeliyetçilik beklentisinin bu insanları olumlu yönde motive ettiği ve başkalarından beklediği mükemmeliyetçilik algısının istenen, sağlıklı yönde olduğu söylenebilir. Nitekim bu mükemmeliyetçilik beklentisinin sağlıklı olması etrafındakiler ile etkileşiminin iyi olması öğretim elemanlarının sosyal duygusal yalnızlık düzeyinde azalmaya yol açmıştır (Chang, Sanna, Chang & Bodem, 2008; Wang, Yuen & Slaney, 2009). Öğretim

elemanları kendisini sorumlu hissedip kendi gibi başkalarının da mükemmel olmasını bekliyor ve bunun için çaba sarf ediyorsa doğal olarak bu durum onların kendilerini yalnız hissetmemelerine neden olabilir. İlgili alanyazın incelendiğinde, öğretim elemanlarının mükemmeliyetçilik ile yalnızlıkları arasındaki ilişkiyi ortaya çıkaran bir çalışma olmamakla birlikte, ergenlerde mükemmeliyetçilik ve yalnızlığın çalışıldığı (Karayel, 2011) mükemmeliyetçilik ve yalnızlığın ayrı ayrı bazı kavramlarla çalışılmış (Akkaya, 2007; Bardone-Cone, 2007; Clinton & Anderson, 1999; Comerchero, 2008; Hart, Frank, Gilner, Handal & Gfeller, 1998; Kaplan, 2011; Karaduman, 2013; Kiral, 2012; Stoeber, Feast & Hayward, 2009; Wang, Fink & Cai, 2008) olduğu da görülmektedir. Karayel (2011) de çalışmasında bu araştırmada olduğu gibi mükemmeliyetçiliğin, yalnızlığı düşük derecede yordadığını tespit etmiştir.

Sonuç olarak öğretim elemanlarının mükemmeliyetçilikleri görece ortalamanın üzerindedir. Öğretim elemanlarının yalnızlıkları ise görece ortalamanın altındadır. Öğretim elemanları kendilerini sosyal duygusal yönden yalnızlık hissetmemektedirler. Bu durum istenen, sağlıklı olumlu bir durumdur. Öğretim elemanlarının başkası odaklı mükemmeliyetçilik düzeylerinin artması onların sosyal duygusal yalnızlıklarının azalmasına neden olmaktadır. Öğretim elemanlarına başkası odaklı mükemmeliyetçilik konusunda bilgilendirme çalışması yapılabilir. Öğretim elemanlarının başkalarından bekledikleri mükemmeliyetçiliği istenen, sağlıklı, olumlu yönde artırmak için başkalarından onların yeterliklerini de dikkate alarak hangi düzeyde mükemmeliyetçilik beklentileri gerektiği anlatılabilir. Öğretim elemanlarının mükemmeliyetçiliğinin altında yatan nedenler tam olarak ortaya konulamadığı için nitel araştırma yöntemiyle derinlemesine çalışılabilir. Ortaya çıkan bu bulguları destekleyecek çalışmalar farklı üniversitelerde yapılabilir.

References

- Acuner, H. Y., Camadan, F., & Türkan, M. (2014). Ahlaki gelişim düzeyleri ile mükemmeliyetçiliğin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Değerler Eğitimi Dergisi*, 12(27), 7-40.
- Adler, A. (1956). The neurotic disposition. In H. L. Ansbacher & R. R. Ansbacher (Eds.), *The individual psychology of Alfred Adler* (pp. 239- 262). New York: Harper.
- Akkaya, E. (2007). *Academic procrastination among faculty of education students: The role of gender, age, academic achievement, perfectionism and depression*. Unpublished master's thesis, Middle East Technical University, Ankara.
- Albano, A. R. (2011). *The relationship among perfectionism, life satisfaction and socio-emotional variables in gifted children*. Unpublished doctorate dissertation, Hofstra University, the USA.
- Alden, L. E., Bieling, P. J., & Wallace, S. T. (1994). Perfectionism in an interpersonal context: a self-regulation analysis of dysphoria and social anxiety. *Cognitive Therapy and Research*, 18(4), 297-316.
- Aluç, A. (2013). *Kamu ve özel hastanelerde çalışan acil ve psikiyatri bölümündeki hemşirelerin mükemmeliyetçilik ve iş stresi algılarının çalışma bölümlerine göre değerlendirilmesi ve bir uygulama*. Unpublished master's thesis, Beykent Üniversitesi , İstanbul.
- Asher, S. R., Hymel, S., & Renshaw, P. D. (1984). Loneliness in children. *Society for Research in Child Development and Wiley*, 55(4), 1456-1464.
- Asher, S. R., & Paquette, J. A. (2003). Loneliness and peer relations in childhood. *Current Directions in Psychological Science*, 12(3), 75-78.
- Bardone-Cone, A. M. (2007). Self-oriented and socially prescribed perfectionism dimensions and their associations with disordered eating. *Behaviour Research and Therapy*, 45, 1977-1986.
- Benk, A. (2006). *Üniversite öğrencilerinde mükemmeliyetçi kişilik özelliğinin psikolojik belirtilerle ilişkisi*. Unpublished master's thesis, Marmara Üniversitesi, İstanbul.
- Boysan M., & Kıral, E. (2016a). Associations between procrastination, personality, perfectionism, self-esteem and locus of control. *British Journal of Guidance & Counselling*, 1-13.
- Boysan M., & Kıral, E. (2016b). An investigation into the interactions between positive and negative aspects of personality, perfectionism, coping, and locus of control: a latent profile analysis. *Sleep and Hypnosis Journal of Clinical Neuroscience and Psychopathology*, 18(2), 53-64.
- Burns, D. D. (1980). *Feeling good: The new mood therapy*. New York: New American Library.
- Büyüköztürk, Ş. (2007). *Sosyal bilimler için veri analizi el kitabı*. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Can, A. (2015). *Spss ile bilimsel araştırma sürecinde nicel veri analizi*. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Chang, E. C., Sanna, L. J., Chang, R., & Bodem, M. R. (2008). A preliminary look at loneliness as a moderator of the link between perfectionism and depressive and anxious symptoms in college students: does being lonely make perfectionistic strivings more distressing?. *Behaviour Research and Therapy*, 46(7), 877-886.
- Clinton, M., & Anderson, L. R. (1999). Social and emotional loneliness: gender differences and relationships with self-monitoring and perceived control. *Journal of Black Psychology*, 25(1), 61-77.
- Comerchero, V. (2008). *Gender, tenure status, teacher efficacy, perfectionism and teacher burnout*. Unpublished doctorate dissertation, Fordham University, the USA.
- Cook, L. C. (2012). *The influence of parent factors on child perfectionism: A cross-sectional study*. Unpublished doctorate dissertation, University of Nevada, the USA.
- Dişbudak, Ş. K. (2016). *Öğretim elemanlarının mükemmeliyetçilik ile tükenmişlik düzeyleri arasındaki ilişkinin farklı değişkenler açısından incelenmesi*. Unpublished master's thesis, Gaziantep Üniversitesi, Gaziantep.

- Diteljan, B. K. (2012). *How an expert gifted program teacher's conception of perfectionism: Influences and reflects on gifted perfectionist student behaviours*. Unpublished doctorate dissertation, University of Calgary, Canada.
- Ekinci, N. E., Demirel, M., Demirel, D. H., & Işık, U. (2015). Lise öğrencilerinin yalnızlık algılarının rekreasyonel etkinliklere katılımları ve bireysel değişkenlere göre incelenmesi. *Spor ve Eğitim Bilimleri Dergisi*, 2(2), 71-78.
- Ellis, A. (1962). *Reason and emotion in psychotherapy*. New York: Lyle Stuart.
- Erbaş, M. M. (2012). *Öğretmen adaylarının mükemmeliyetçilik düzeylerinin red duyarlılığı ve öznel iyi oluş düzeylerine göre incelenmesi*. Unpublished master's thesis, Ondokuz Mayıs, Samsun.
- Eroğluer, K., & Yılmaz, Ö. (2015). Etik liderlik davranışlarının algılanan örgüt iklimi üzerine etkisine yönelik bir uygulama: iş yaşamında yalnızlık duygusunun aracılık etkisi. *Journal of Business Research Turk*, 7(1), 280-308.
- Flett, G.L., Panico, T., & Hewitt, P. L. (2011). Perfectionism, type a behavior and self-efficacy in depression and health symptoms among adolescent. *Curr. Psychology*, 30, 105-116.
- Freud, S. (1957). *On narcissism: an introduction*. In J. Strachey (Eds.), *The standard edition of the complete psychological works of Sigmund Freud* (Vol. 14, pp. 73-102). London: Hogarth Press.
- Frost, R. O., Marten, P., Lahart, C., & Rosenblate, R. (1990). The dimensions of perfectionism. *Cognitive Therapy and Research*, 14(5), 449-468.
- Gierveld, J., & Van Tilburg, T. (2006). A 6-item scale for overall, emotional, and social loneliness: Confirmatory tests on survey data. *Research on Aging*, 28(5), 582-598.
- Hamachek, D. E. (1978). Psychodynamics of normal and neurotic perfectionism. *Psychology*, 15, 27-33.
- Hart, B. A., Gilner, F. H., Handal, P. J., & Gfeller, J. D. (1998). The relationship between perfectionism and self-efficacy. *Personality and Individual Differences*, 24(1), 99-113.
- Hewitt, P. L., & Flett, G. L. (1991). Dimensions of perfectionism in unipolar depression. *Journal of Abnormal Psychology*, 100(1), 98- 101.
- Hewitt, P. L., Flett, G. L., & Ediger, E. (1995). Perfectionism traits and perfectionistic self-presentation in eating disorder attitudes, characteristics, and symptoms. *International Journal of Eating Disorders*, 18(4), 317-326.
- Horney, K. (1970). *Neurosis and human growth: The struggle toward self-realization*. New York: W.W. Norton and Company Inc.
- Hu, L., & Bentler, P. M. (1999). Cutoff criteria for fit indexes in covariance structure analysis: conventional criteria versus new alternatives. *Structural Equation Modeling: A Multidisciplinary Journal*, 6, 1-55.
- Jabalumeli, P. (1993). *Factors that influence the loneliness of international students studying in the United States*. Unpublished doctorate dissertation, University of Houston, the USA.
- Jadidi, F., Mohammadkhani, S., & Tajrishi, K. Z. (2011). Perfectionism and academic procrastination. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 30, 534-537.
- Johnson, H. D., LaVoie, J. C., Spenceri, M. C., & Mahoney-Wernli, M. A. (2001). Peer conflict avoidance: Associations with loneliness, social anxiety, and social avoidance. *Psychological Reports*, 88(1), 227-235.
- Kaplan, M. S. (2011). *Öğretmenlerin iş yerinde yalnızlık duygularının okullardaki örgütsel güven düzeyi ve bazı değişkenler açısından incelenmesi*. Unpublished master's thesis, Konya.
- Karaduman, M. (2013). *İş yaşamında yalnızlık algısının örgütsel vatandaşlık davranışı ile ilişkisi ve öğretmenler üzerinde bir uygulama*. Unpublished master's thesis, Uludağ Üniversitesi, Bursa.

- Karayel, G. K. (2011). *Ergenlerde yalnızlığın yordayıcısı olarak mükemmeliyetçilik*. Unpublished master's thesis, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Muğla.
- Karnick, P. M. (2005). Feeling lonely: Theoretical perspectives. *Nursing Science Quarterly*, 18(1), 7-12.
- Kaymaz, K., Eroğlu, U., & Sayılar, Y. (2014). Effect of loneliness at work on the employees' intention to leave. *Industrial Relations and Human Resources Journal*, 16(1), 38-53.
- Keser, A. & Karaduman, M. (2014). İş yaşamında yalnızlık algısının örgütsel vatandaşlık davranışı ile ilişkisi ve öğretmenler üzerinde bir araştırma. *Hak-İş Uluslararası Emek ve Toplum Dergisi*, 3(7), 179-197.
- Kıral, B. (2016). *Stres ve okul yönetimi*. Ankara: EYUDER Yayınları.
- Kıral, E. (2012). *İlköğretim okulu yöneticilerinin mükemmeliyetçilik algısı ve kontrol odağı ile ilişkisi*. Unpublished doctorate dissertation, Ankara Üniversitesi, Ankara.
- Kirova-Petrova, A. (1996). *Exploring children's loneliness feelings*. Unpublished doctorate dissertation, University of Alberta, the USA.
- Klibert, J. J., Langhinrichsen-Rohling, J., & Saito, M. (2005). Adaptive and maladaptive aspects of self-oriented versus socially prescribed perfectionism. *Journal of College Student Development*, 46(2), 141-156.
- Kline, R. B. (2005). *Principle and practice of structural equation modeling (2nd ed.)*. New York, NY: Guilford.
- Kottman, T., & Ashby, J. (2000). Perfectionistic children and adolescents: implications for school counselors. *Professional School Counseling*, 3(3), 182-188.
- Leana-Taşçılar, M., Özyaprak, M., Güçyeter, Ş., Kanlı, E., & Camcı-Erdoğan, S. (2014). Üstün zekâli ve yetenekli çocuklarda mükemmeliyetçiliğin değerlendirilmesi. *Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11-1(21), 31-45.
- Lunaigh, C., & Lawlor, B. A. (2008). Loneliness and the health of older people. *International Journal of Geriatric Psychiatry*, 23, 1213-1221.
- Missildine, W. H. (1963). *Your inner child of the past*. New York: Simon & Schuster.
- Moustakas, C. (1961). *Loneliness*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Oğurlu, Ü., Yalın, H. S., & Birben, F. Y. (2015). Üstün yetenekli çocukların mükemmeliyetçilik özelliklerinin aile tutumu ile ilişkisi. *International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 10(7), 751-764.
- Oktan, V. (2014). Üniversite Öğrencilerinde Problemler İnternet Kullanımı, Yalnızlık ve Algılanan Sosyal Destek. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 23(1), 281-292.
- Olenik-shemesh, D., Heiman, T., & Eden, S. (2012). Cyberbullying victimization in adolescence: relationships with loneliness and depressive mood. *Emotional and Behavioural Difficulties*, 17(3-4), 361-374.
- Oruç, T. (2013). *Üniversite öğrencilerinde psikososyal değişkenlere göre yalnızlık ile otomatik düşünceler ilişkisinin incelenmesi*. Unpublished master's thesis, Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir.
- Özçelik, İ. Y., İmamoğlu, O., Çekin, R., & Başpınar, S. G. (2015). Üniversite öğrencilerinin yalnızlık düzeyleri üzerine sporun etkisi. *Spor ve Performans Araştırmaları Dergisi*, 6(1), 12-18.
- Özççek, G. (2014). *Çocuğun benlik kavramının olumluluğu, annenin mükemmeliyetçiliği ve anne kabul red algısı arasındaki ilişkilerin incelenmesi*. Unpublished master's thesis, Arel, İstanbul.
- Pamuk, M., Atli, A., & Kış, A. (2015). Türkiye'de yalnızlık üzerine yapılan tezlerin cinsiyet bağlamında incelenmesi: meta analitik bir çalışma. *Eğitimde Kuram ve Uygulama Dergisi*, 11(4), 1392-1414.

- Polifroni, R. B. (2011). *Examining the predictive role of perfectionism on academic achievement in an early elementary school age population*. Unpublished doctorate dissertation, University of Houston, the USA.
- Russell, D., Cutrona, C.E., Rose, J., & Yurko, K. (1984). Social and emotional loneliness: an examination of Weiss's typology of loneliness. *Journal of Personality and Social Psychology*, 46, 1313-1321.
- Saddler, C. D., & Sacks, L. A. (1993). Multidimensional perfectionism and academic procrastination: relationships with depression in university students. *Psychological Reports*, 73(3), 863-871.
- Salimi, A. (2011). Social-emotional loneliness and life satisfaction. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 29, 292-295.
- Salimi, A., & Bozorgpour, F. (2012). Perceived social support and social-emotional loneliness. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 69, 2009-2013.
- Sarıoğlu, A. F. (2011). *Öğretmen adaylarının akademik erteleme eğilimi ile mükemmeliyetçilik düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Unpublished master's thesis, İstanbul Üniversitesi, İstanbul.
- Selçukoğlu, Z. (2001). *Araştırma görevlilerinde tükenmişlik düzeyi ile yalnızlık düzeyi ve yaşam doyumu arasındaki ilişkinin bazı değişkenler açısından değerlendirilmesi*. Unpublished master's thesis, Selçuk Üniversitesi, Konya.
- Sezen, G. (2014). *Öğretmenlerin işle bütünleşme ve iş yaşamında yalnızlık düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Unpublished master's thesis, Sakarya Üniversitesi, Sakarya.
- Shafran, R., Cooper, Z., & Fairburn, C. G. (2002). Clinical perfectionism: A cognitive-behavioural analysis. *Behaviour Research and Therapy*, 40, 773-791.
- Slade, P. D., & Owens, R. G. (1998). A dual process model of perfectionism based on reinforcement theory. *Behavior Modification*, 22(3), 372-390.
- Slaney, R. B., & Johnson, D. P. (1992). *The almost perfect scale*. Unpublished manuscript. Pennsylvania State University, University Park.
- Softa, H. K., Karaahmetoğlu, G. U., Demirci, U., Kılınc, E., Kandemir, A., & Durak, B. (2015). Üniversite son sınıf öğrencilerinin benlik saygısı, yalnızlık düzeyleri ve etkileyen faktörlerin incelenmesi. *Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi*, 4(2), 227-243.
- Stoeber, J., & Becker, C. (2008). Perfectionism, achievement motives, and attribution of success and failure in female soccer players. *International Journal of Psychology*, 43(6), 980-987.
- Stoeber, J., Feast, A. R., & Hayward, J. A. (2009). Self-oriented and socially prescribed perfectionism: differential relationships with intrinsic and extrinsic motivation and test anxiety. *Personality and Individual Differences*, 47, 423-428.
- Stoeber, J., & Otto, K. (2006). Positive conceptions of perfectionism: Approaches, evidence, challenges. *Personality and Social Psychology Review*, 10(4), 2975-319.
- Stoeber, J., & Stoeber, F. S. (2009). Domains of perfectionism: prevalence and relationships with perfectionism, gender, age and satisfaction with life. *Personality and Individual Differences*, 46, 530-535.
- Şişman, M., & Turan, S. (2004). Bazı örgütsel değişkenler açısından çalışanların iş doyumu ve sosyal-duygusal yalnızlık düzeyleri (MEB şube müdür adayları üzerinde bir araştırma). *Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 5(1).
- Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2015). *Using multivariate statistics*. England: Pearson.
- Tan, D. (2000). *Lise öğrencilerinin yalnızlık düzeyleri ile denetim odaklarının aile destek düzeyleri ve özlük nitelikleri açısından karşılaştırmalı olarak incelenmesi*. Unpublished master's thesis, Selçuk Üniversitesi, Konya.

- Tanrıseven, Ö. (2014). *Yatılı bölge ortaokullarında görev yapan öğretmenlerin yalnızlık düzeyleri ile örgütsel bağlılık düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi: Erzurum ili örneği*. Unpublished master's thesis, Atatürk Üniversitesi, Erzurum.
- Terry-Short, L. A., Owens, R. G., Slade, P. D., & Dewey, M. E. (1995). Positive and negative perfectionism. *Personality and Individual Differences, 18*(5), 663-668.
- Uçar, S. (2012). *Üniversite öğrencilerinde mükemmeliyetçiliğin yordanması*. Unpublished master's thesis, Ege Üniversitesi, İzmir.
- Uyanık, S. (2007). *Üstün yetenekli çocuklarda mükemmeliyetçilik, yalnızlık ve kendine saygı düzeyinin sınav kaygısı üzerindeki etkileri*. Unpublished master's thesis, Uludağ Üniversitesi, Bursa.
- Üstün, A., & Akdağ, M. (2015). Okul yöneticilerinin mükemmeliyetçilik algısı ile kaygı düzeyleri arasındaki ilişki. *Avrasya Uluslararası Araştırmalar Dergisi, 4*(8), 126-138.
- Van Baarsen, B., Snijders, T. A. B., Smit, J. H., & Van Duijn, M. A. J. (2001). Lonely but not alone: Emotional isolation and social isolation as two distinct dimensions of loneliness in older people. *Educational and Psychological Measurement, 61*(1), 119-135.
- Wang, Q., Fink, E. L., & Cai, D. A. (2008). Loneliness, gender, and psychological interaction: A uses and gratifications approach. *Communication Quarterly, 56*(1), 87-109.
- Wang, K. T., Yuen, M., & Slaney, R. B. (2009). Perfectionism, depression, loneliness and life satisfaction: A study of high school students in Hong Kong. *The Counseling Psychologist, 37*(2), 249-274.
- Weiss, R. S. (1973). *Loneliness: The experience of emotional and social isolation*. Cambridge, MA: MIT Press.
- Weiss, R.S. (1989). Reflections on the present state of loneliness research. In M. Hojat and R. Crandall (Eds.). *Loneliness: Theory, research, and applications* (pp. 1-16). Newbury Park, CA: Sage.
- Weiss, R. S. (1993). Loss and recovery. In M. S. Stroebe, W. Stroebe, & R. O. Hansson (Eds.). *Handbook of Bereavement: Theory, Research and Intervention* (pp. 271-284). UK: Cambridge University Press.
- Yeh, M. C. (2002). *Loneliness, alcohol and marijuana use among male college students*. Unpublished doctorate dissertation, University of Connecticut, the USA.
- Yılmaz, E., & Aslan, H. (2013). Öğretmenlerin iş yerinde yalnızlıklarını ve yaşam doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Pegem Eğitim ve Öğretim Dergisi, 3*(3), 59-69.